

A Kecskeméti SZC Kada Elek Technikum

Évkönyve

a 2021-2022-es tanévről
az iskola fenállásának CXII. évében

QUAE IUVENES SEVERIMUS EA SENES METEMUS

Amit ifjú korunkban vetettünk, azt aratjuk később.

A Kecskeméti SZC

Kada Elek Technikum

Évkönyve

a 2021-2022-es tanévről

az iskola fennállásának CXII. évében

QUAE IUVENES SEVERIMUS EA SENES METEMUS

Amit ifjú korunkban vetettünk, azt aratjuk később.

Igazgatói köszöntő

Szeretettel köszöntöm a
Kada Elek Technikum évkönyvének olvasóit!

„Ahhoz, hogy megismerjünk valamit, el kell vezetnünk. Mindenki letér a belső világába, belső terébe vezető útról, és lassanként éhezni, sóvárogni kezd utána. Éhség támad benne, szomjúságot érez. Hívás érkezik legbensőbb énjétől, hogy térjen haza, és az egyén utazni kezd. Ezt jelenti keresőnek lenni. Visszatérés abba a meleg, belső térbe, amelyet egy napon elhagytunk. Nem szerzel vele semmi újat. Olyasmit szerzel vele, ami mindig is ott volt, most mégis nagy nyereség lesz, mert végre először látni fogod, mi is az. Amikor utoljára abban a térben voltál, magától értetődőnek tekintetted.” (Osho)

Egy ember élete nem egyenes vonalon halad, hanem nagy kitérők, mellékutak és visszatérések sorozata. Nincs ez másképp egy iskola életében sem. Az elmúlt két évben többször letértünk a megszokott egyenes vonalról, nagy kitérőt tet-

tünk a karantén, illetve az online oktatás világába. Regényeket lehetne írni ennek előnyeiről és hátrányairól, ettől én most eltekintek. Mindössze egyetlen érdekes tapasztalatot emelnék ki: soha nem gondoltam volna, hogy egyszer olyan diákokat látok, akik őszintén örülnek egy igazi, „kézzel fogható” tanteremnek. Az otthon töltött hónapok alatt tanár és diák egyaránt megtanulta értékelni az „igazi” iskolát.

A középiskolai élmények ugyanis beleégnek az emberbe, felnőttként ott vannak a hétköznapjaiban és ünnepeiben egyaránt. Ilyen élményeket azonban nem lehet az online térben megszerezni, a társas kapcsolatokat nem lehet virtuálisan ápolni. Az osztálykirándulásokat, a sok-sok iskolai programot vagy csak a szünetekben az önfeledt csevegést, nevetgélést nem helyettesítheti, hogy hányszor néztünk inkább filmet az online órák helyett. Nem ezt fogjuk mesélni az unokáinknak, és erre néhány hónap elszigeteltség után a diákok is rájöttek.

Bár sok bizonytalansággal kezdtük a tanévet, mivel nem problémákat, hanem megoldandó feladatokat láttunk, úrrá lettünk a kezdeti nehézségeken, és bátran kijelenthetem, hogy zökkenőmentesen tértünk vissza a megszokott kerékvágásba. Ezt többek között az is mutatja, hogy diákjaink a korábbi évekhez hasonlóan ismét kiemelkedően szerepeltek a különböző tanulmányi, szakmai és sportversenyeken. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani a felkészítő tanároknak, és a felkészülést vállaló diákoknak.

Két év után számunkra is újdonság volt, hogy a tanévre betervezett programjainkat szinte maradéktalanul meg tudtuk valósítani. Talán csak a szalagavató lehetett a végzősök számára kicsit keserédes, hiszen idén nem a Hírös Agóra színpadán, hanem

iskolánk dísztermében hangozhatott el a várva várt mondat: „A szalagok feltűzésére az engedélyt megadom.”

Idén a pályaorientációs nappal bővült iskolánk amúgy is színes programkínálata. Egy középiskolának komoly döntéseket kell meghoznia a jövőjével kapcsolatban, amihez ismernie kell önmagát, képességeit, reális lehetőségeit. Ehhez szerettünk volna segítséget nyújtani a diákjainknak a pályaorientációs nap programkínálatával. A meghívott előadók – köztük régi kadás diákok – bemutatták az érettségi utáni életútjukat, elért eredményeiket, beszéltek a munkájáról, lehetőségeket villantva fel a diákoknak jövőképük építéséhez. A kollégák úgynevezett „Jó gyakorlatok” megvalósításával nyújtottak segítséget a diákoknak az életcéljuk kialakításához.

Újraindult a Kadások(k) színjátszó csoport Rác Annamária vezetésével. Sárosi Gábor, a korábbi vezető a továbbiakban konzulensként, mentorként segíti a csoport munkáját. Az idei sikerdarab a „Pipipú idején”, amely a járványhelyzet hatásait mutatja be a diákok szemszögéből.

Éltre keltek az elmúlt két évben kényszerű pihenőre küldött külföldi kapcsolataink is: egy olasz partneriskolával végre megvalósítottuk a régóta tervezett cserekapcsolatot, egy másik csoport pedig Portugáliában vett részt szakmai tanulmányúton. Tapasztalataink azt mutatják, hogy diákok és tanárok számára egyaránt rendkívül hasznosak a külföldi iskolákkal ápolt kapcsolatok, ezért a jövőben folyamatosan törekedni fogunk ezek fenntartására és bővítésére.

Újdonság volt idén a 10. évfolyamon megtartott ágazati alapvizsga, melynek sikeres teljesítése a továbbhaladás, valamint a szakirányú oktatásban való részvétel feltétele. A tanév fontosabb programjairól, a kiemelkedő eredményekről az évkönyv további fejezetei nyújtanak majd bővebb tájékoztatást.

Büszkéek vagyunk rá, hogy kiváló munkájáért idén három kollégánk is rangos elismerésben részesülhetett:

Détári Csaba – a Kada Kiváló Tanára díjat,

Kökényné Miklós Izabella – a Kecskeméti Szakképzési Centrum Év Tanára díjat,

Akócsiné Patkós Erzsébet – a Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata által, a gyermekek jövője érdekében végzett magas színvonalú szakmai munkájáért adományozott elismerő oklevelet vehette át.

A magam és az oktatói testület nevében is gratulálok nekik!

Köszönetet szeretnék mondani mindazon pedagógusoknak, iskolai dolgozóknak, szülőknek, akik iskolánk pedagógiai munkáját az elmúlt évben segítették! Az előttünk álló évekre erőt, kitartást és jó egészséget, a nyári szünetre pedig mindenkinek kelles pihenést kívánok.

Körmöczi Bulcsú
igazgató

A végzős osztályfőnökök emlékezései

...ÁCIÓ, KÁCIÓ, AKÁCIÓ, VAKÁCIÓ

Igen, ezek a diákok számára oly kedves szavak az idén is elhangozhattak volna, és iskolatáskát – benne a könyvekkel – sutba vágva belevethetnétek magatokat a nyár felhőtlen pillanatainak forgatagába.

De most ez a 11 éve megszokott hagyomány megszakad. Már nem vagytok igazán középiskolások, de még ideláncol benneteket egy utolsó próbatétel. Sokszor mondtam, hogy mindjárt itt az érettségi. Már a 9. évfolyam elején is. Persze akkor ezt mindenki viccnek gondolta. (Akkor az is volt.) ...és most itt vagytok. Már megírtátok az írásbeli dolgozatokat. Indulhat a számolgatás. Mennyi pontom lehet? Elég lesz-e a felvételihez? Vagy a szóbelin kellene a tudományokat alapjaiban megrongató felelettel elkápráztatni a bizottságot?

Persze ezek is fontos kérdések, de nekünk, tanáraitoknak az is lényeges, hogy milyen embereket neveltünk belőletek a négy középiskolai év alatt. (Pardon, az online oktatás időszaka azért rontotta az esélyeinket, de egyúttal más szemszögből ismerhettük meg egymást.)

Ha beledugom képzeletbeli varázspálcám a Harry Potterből ismert merengőbe, és kihúzom az emlékfoszlányokat, itt csupa vidám és annál is vidámabb emlék bukkan elő. Igazán azért érzem szerencsésnek magam mint a 12. a osztály osztályfőnöke, hogy nem találok olyan történetet, ami elszomorítana.

Kedves, cserfes, csicsergő társaságot adott kezembe a sors. Persze itt is voltak súrlódások, viták, de mindig tisztelettudóak voltatok. Képesek voltatok együttműködni, ha kellett. Segítséget kérti egymástól, sőt tanáraitoktól is, ha úgy hozta a sors. Ami igazán különlegessé tett benneteket, hogy képesek voltatok szeretni, és ezt ki is tudátok mutatni. Mivel tanáraitok is ugyanígy éreztek irántatok, biztos vagyok benne, hogy átsegítenek a szóbeli esetleges nehézségein.

Azért remélem, hogy amikor ezeket a sorokat írom, Ti hatalmas elánnal tanuljátok a tételeiteket, rácáfolva ezzel iménti megjegyzéseimre, és nem lesz ott semmiféle megtorpanás!

A mi hivatásunkban az a szép és felemelő, hogy nem „készterméket” adunk ki a kezünkől, hanem gyerekekkel, majd fiatal felnőttekkel foglalkozunk. Előttünk nyíladozik az értelmük. Kíé lassabban, kíé gyorsabban. De a végén mindenkiből EMBER lesz. Ehhez mi, tanárok is hozzáteszünk valamicskét. Azután, mint a kismadarakat a fészek védelméből, kiengedünk benneteket. Még egy ideig figyeljük, hogyan alakul sorsotok, aztán maradnak az osztálytalálkozóok. Tudom, ott van az internet, de a személyes kontaktust szerintem nem pótolja a technika.

Tehát most egy kicsit meglódtam fantáziámban az idő kerekét, és előreugrok néhány évet. Az osztálytalálkozón az osztályfőnök is elmondja többek közt, hogy milyen emléket őriz rólatok, a 2022-ben végzett osztályáról. Azaz beleavatkozom kissé a téridő-kontinuumba, és leírom, miket mondanék a teljesség igénye nélkül:

A gólyatáborban hazafelé milyen lelkesen kiabáltatok: Ki a jó? Ki a jobb? Ki a legjobb? kérdésre a választ: természetesen akkor a 9.a volt.

A gólyavetélkedő után hogy zengett a győzelmi kiáltásokat! Egy ismerősöm később meg is jegyezte, aki lent állt a buszmegállóban, hogy igazán fel voltatok paprikázva.

Az osztálykirándulásokon történetekhez... csak annyit írnék ide: ágytánc. A többit a be nem avatottak fantáziájára bízom.

A Mikulás is járt nálatok. Kérhettetek tőle ezt-azt. Volt, aki új tanárt szeretett volna kapni az egyik tantárgyból. A Mikulás diszkréten elhárította ezt a kérést. Azóta már szerencsére szent a béke a felek között!

Aztán ott van az a nebuló is, aki az egyik évben javítóvizsgázott, a következő évben kitűnő lett.

Remélem, a szerencse-ötforintosokat is megtartjátok, amit tőlem kaptatok! Lehet, jól jön az még a következő évek megmérettetésein!

Persze sorolhatnám naphosszat az együtt töltött idő emlékeit, de a nyomdai terjedelem ezt nem teszi lehetővé. Viszont amikor ezt elolvassátok az évkönyvben, Ti is írjátok le a legemlékezetesebb pillanataitokat, hogy amikor az 5-10-15...40 éves találkozón összegyűlünk, együtt derülhessünk a múlt közös emlékein.

Hogyan zárhatnám ezeket a sorokat, mint egy „klasszikust”, Yoda mestert részben idézve:

„Az erő és a szeretet legyen veletek!”

Détári Csaba István
a 12. osztályfőnöke

Embernek lenni!

Lehet, hogy az ember (ha tanár is) az elsöre emlékszik legnagyobb szeretettel, de ha már tanár, és ezen felül pedagógus, akkor minden osztályának van helye a szívében. Az első osztályom után tartottam egy év szünetet, amit kicsit céltalannak éreztem, mert nem volt osztályom. A második után rögtön kértem, ha lehet, kapjak osztályt. Megkaptalak Titeket.

Amikor az ember osztályt vállal, tudja, hogy sokféle diák verődik össze, de ez ettől lesz szép. A gólyatáborba menet szurkoltam, hogy mindenki felüljön a vonatra. Aztán, hogy leszálljon! Nem ismertelek Benneteket, koncentráltam a nevekre. Aztán a második napon már a személyiségekre. Sokfélék voltatok, korábbi vagy új ismeretségek alapján rendeződtek. Az évek során ezek a csoportok változtak, mindig alakultak „kiscsoportok”. Ezek között rivalizálások, ellentétek, együttműködések, fúziók alakultak ki.

De a csoportok egységes, oszthatatlan organizmussá szerveződtek, ha egy (az összes) dolgozat elnapolását kellett elérni az adott tanárnál. Szerintem a társaság az utolsó pillanatig reménykedett abban, hogy közös erővel az érettségit is eltolhatják egy héttel. Tudjuk, ez nem jött be! De azt gondolom, mindannyian tudatában voltatok annak, hogy ezt a bulit végig kell csinálni!

De hogyan jutottatok a gólyatáborból az érettségiiig? Elég sokszínű volt ez az út. Kezdetből fogva elvártatok, hogy felnőttként kezeljelek Benneteket, de kezdetből fogva gyermekesen viselkedtetek bizonyos körülmények között. Azt éreztem, hogy a fiúk

hagyománytiszteletből (a mindenkori osztályom fiai) olykor megjelentek az igazgatói iroda szőnyegének szélén. Már kilencedikben teljesen önállóan tejszínhabbal dekorálták a falat.

Bár a közösségépítést megtörte a Covid, a kölcsönös segítségnyújtás legális, de nem támogatott módjaival éltetek ebben a nehéz időszakban is. Nem találkoztatok hónapokig, 2 tanévben nem volt osztálykirándulás. Ezek pótolhatatlan kiesések az ember életében. De túlléptünk rajta közösen. Az utolsó osztálykirándulás rendezte az osztályközösséget, életre szóló élményeket adott! A szalagavató sem volt szokványos, de az optimista hozzáállás meghozta gyümölcsét (Hozzuk ki az adott helyzetből a maximumot!).

Ez a hozzáállás jellemezte az írásbeli érettségiket is, és remélem, a szóbelin is visszaköszön! Tanulmányaim során nekem is ez volt az elvem, és ezt sokszor hallottátok. Egy tanár számára az a fontos, ha értéket teremt, embert nevel, formál. EMBERT, csupa nagybetűvel. Gerinces, tetteit vállaló, másokért tenni tudó EMBERT!

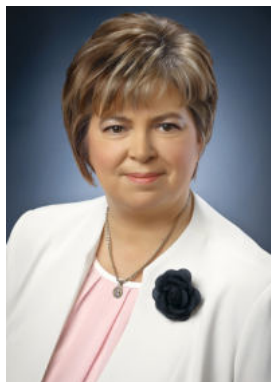
Sokszínű társaság voltatok, sokszor haragudtam Rátok bizonyos tetteitek, nyavalygásaitok miatt. De a tanár (főleg, ha osztályfőnök) kell, hogy szigorú legyen, de tudjon mindig megbocsájtani is. Soha nem tudtam Rátok tartósan haragudni, hiszen ha nem az elvárásoknak megfelelően viselkedtetek, az az én kudarcom is volt.

Próbáljatok meg gyerekek maradni, hogy játszva tudjatok válaszolni az élet kihívásaira. Emlékezzetek rá, hogy egy értelmes, önálló gondolkodással bíró embernek nem feladatokat kell elvégezni, hanem problémákat megoldani! A matematika is erre tanít! És ne felejtsetek: „Mindig törekedjünk kihozni a maximumot az adott helyzetből!”

Rakonczi János
12. b osztályfőnöke

Búcsú a 12. c osztálytól

12. c, a szuper csapat, akiknek egy szép, verses keretben foglaltatik a négy szakgimnáziumi/technikumi éve. Így neveztem el az osztályt a gólyatáborban a teljesítményetek alapján. Ott írtatok egy csudajó indulót, amit közösen harsogtunk az erdőn át, majd négy éven keresztül az osztályterem díszje volt.

A vidám hangulatú kétnapos ismerkedés után megkezdődtek a dolgozós hétköznapiak. Kezdetben nehezen alkalmazkodtatok az új elvárásokhoz, a megváltozott tananyagmennyiséghez, de némi felüdülést jelentett az osztályterem festése, a sportnap és más szabadidős programok. Már kilencedikesként nagy kedvvel segítettetek a

nyílt napi előkészületekben, ahol láttuk, milyen pontosak, szorgalmasak tudtok lenni a feladatvégzésben, ám ez nem minden tárgynál mutatkozott meg.

Volt egyszeri és megismételhetetlen vacogós kirándulásunk. Szó szerint egyszeri, mert sajnos többször nem mentünk kirándulni, de pár alkalommal voltatok nálam, amikor jó hangulatú beszélgetéssel, zenéléssel mulattuk az időt házi pizzát fogyasztva.

Megszokott életvitelünket felforgatta a világvárvány, mely embert próbáló helyzetek

elé állított valamennyiünket. Egyébként is szoros kapcsolatunkat bizonyos értelemben csak mélyítette az online térben folytatott tanítás-tanulás, melynek során közösen éltünk meg mélységeket és magasságokat. Igazán összekovácsolódtunk.

A gyorsan tovatűnő 4 évet még jobban felgyorsította a mindenkitől elvett másfél online év. Az utolsó tanév szeptemberétől izlelgetjük az elválást, a búcsúzást. Úgy érzem, az utolsó időszak nagyon sokat segített az osztály eggyé válásában, amiért valamennyien hálásak lehetünk. Magatok mögött tudjátok a szalagavatóra való készülés keserű ízét, de a sikeres előadás örömét is.

Verssel búcsúztatok az utolsó osztályfőnöki órán, s ez igazán méltó lezárása közös négy évünknek.

Jó szívvel fogok visszaemlékezni az osztályra, a közös mély beszélgetésekre, a közös nagy nevetésekre, a versenyek során veletek együtt töltött izgalmas pillanatokra, de a nehezebb időszakokra is.

Kívánom: a számunkra és számotokra is küzdelmes 4 év után, a sikeres érettségit követően ne féljetek még találgatni, merre tovább, hogy minél jobban tudjátok dönteni!

Gál Gabriella
a 12. c osztályfőnöke

Barátainnak....

„Csókolom!” – hangzott el tőlem mindennap a köszönés, amikor bementem hozzátok a terembe, vagy amikor üzenetet írtam.

Hát, kit köszöntök majd így ezután?

Öt év eltelt, véget ért a közös munkánk.

Gyorsan elszaladt az idő? Tartalmas volt? Összefort az életünk? Azt gondolom, hogy igen!

Karinthy Frigyes szerint: „Azért mérjük az időt helytelenül, mert ehhez egyetlen mértéket használunk csupán. Azt, ami az átélés sebességét méri.” Pedig Einstein óta tudjuk, hogy az idő relatív, hiszen hossza soha nem az átélés sebességétől függ, hanem az átélt élmények minőségétől.

Osztályfőnökként öröm volt veletek együtt dolgozni. Befogadtatok, elfogadtatok, és szeretettel, törődéssel, közösen gondolkodva, sok-sok humorral és nevetéssel töltöttük mindennapjainkat. Csodás volt ez a néhány év, pedig hát csodák nincsenek. Illetve minden csodának látszó történése mögött egy varázsló áll. És ez a varázsló Ti voltatok!

Varázsolatok, hiszen kiváló tanulmányi eredményetek volt, mert mindenki emelt szinten érettségizett angol nyelvből, vagy azért, mert zseniálisan métáztatok és sár-

kányhajóztatok. Varázsoltatok a hatalmas szélben a Balaton partján, a karácsonyi mézeskalácsok dekorálása közben és játékosként, szurkolóként a röplabdamerkőzéseken. Június közeledtével a könyvesbolt raktárkészletét újra fel kellett tölteni, hiszen minden évben rengeteg jutalomkönyvet oszthattam ki nektek. Miénk a Kada-díjas, és az országos szakmai versenyre is tőlünk kerültek be diákok.

Vigyétek magatokkal a varázspálcát, és varázsoljatok tovább! Magatoknak, magatokért!

Ahogy a ballagáson is mondtam, én hátralépek már, Ti pedig mostantól még inkább előre.

Elköszönök hát a megszokott mondataimmal.

„Jók legyetek! Ne halljak rosszat felőletek!”

Egy idézettel talán összeköthetem a múltat, jelent és jövőt:

„Aki elment, az elment,

de aki egyszer nálunk volt,

az többé sosem mehet el tőlünk egészen.”

(Kassák Lajos)

Baranyai Ágnes
a 12. d osztályfőnöke

A ballagáson díjazott tanulók

Szabó Laura:
Kada-díjas tanuló

Turú Annamária:
a Kada kiváló tanulója

Frittmann Fanni: Jó tanuló, jó sportoló

Szabó Laura, KADA-DÍJAS tanuló gondolatai

2017. szeptember elsején, amikor először léptem át az iskola kapuit, még nem gondoltam volna, hogy ilyen hamar elrepülnek ezek az évek. Hatalmas szorongással, félelemmel léptem be az első tanítási napon. A félelmem viszont hamar elmúlt, hiszen sikerült egy olyan közösségbe kerülni, amely hatalmas szeretettel fogadott. Itt nemcsak az osztálytársaimra gondolok, hanem a tanári karra is, akikre bármikor számíthattam, ha segítségre volt szükségem.

Az évek során sokszor megkérdezték tőlem, hogy csinálom, mi az, ami a legjobban motivál a tanulásban. A válasz amellet, hogy „nem tudom”, sokszor az volt, hogy azért csinálom, hogy kopaszon láthassam az igazgató urat. Habár ez sajnos nem valósult meg, az évek során remek ösztönzésnek bizonyult.

Ha egy mondatban kellene megfogalmaznom, mit viszek magammal útravalóként, vagy inkább, hogy számomra mi az elmúlt évek tanulsága, akkor azt mondanám, hogy a kemény munka mindig kifizetődő. Sokszor néztem szembe olyan kihívásokkal, amelyek teljesítése régebben még elképzelhetetlennek tűnt számomra, ma már csak szép emlékeket őrzök ezekkel kapcsolatban. Gondolok itt az előrehozott érettségikre vagy éppen az ÁSZÉV-versenyre való készülésre. Ezúton is szeretném megköszönni Bodorné Balogh Szilvia tanárnő munkáját, akinek a biztatása nélkül nem jutottam volna el a döntőig.

Külön köszönetet szeretnék mondani a mindig támogató és megértő osztályfőnökömnek, Baranyai Ágnesnek, aki nélkül biztos nem tudtam volna olyan jól teljesíteni az angol érettségiken.

Úgy gondolom, hogy egy jó iskola két dolgot adhat útravalóul a diákjainak: megfelelő tudást és biztatást. Megkaptuk azokat az alapokat, amelyekkel lehetőségünk lesz elérni a céljainkat az életben. A Kadában viszont nemcsak a tanulás, hanem a közösség és a szórakozás fontosságát is megtapasztalhattuk.

Hálás vagyok az iskola tantestületének, hogy megtisztelt ezzel a rangos díjjal, és köszönöm a szeretetet és támogatást, amit a tanáraimtól kaptam.

“Live, laugh, love, every day to its fullest, for who knows, tomorrow, may not be.”

“Élj, nevsz, szeress, legyen minden napod teljes, ki tudja, lesz-e holnap!”

Shah Rukh Khan

Rapcsányi István emlékezései

A kecskeméti Petőfi Sándor Általános Iskolába, az akkori „Sárgába” jártam. Igen mozgékony gyerek voltam, és hatodik koromban, 1969-ben a franciatanárnőm gyerekeket toborozott röplabdázni, hiszen ő is ezt a sportot űzte. Dunszt Frici bácsi, a Katona József Gimnázium testnevelőtanára adta a kezembe először a röplabdát, aki később a tanárom, mesterem, barátom lett, és nagyon-nagyon felnéztem rá. Nem volt kérdés, hova megyek továbbtanulni: a Katonába. Másodikos voltam, amikor megkérdezte, mi szeretnék lenni. Nekem jól ment a matek, fizika, kémia, ezekből a tantárgyakból érettségiztem is. Azt válaszoltam, valószínűleg mérnök, mert apukám is az. Kérdezte, nem akarok-e tesitanár lenni? Hú, gondoltam, olyan, mint a Frici bácsi. Így lett belőlem testnevelő tanár. Kecskemét

abban az időben – és úgy tudom, azóta is – utánpótlásszinten röplabdában az ország legjobbjai közé tartozott. Amelyik versenyen elindultunk, azt meg is nyertük. Jól ment a játék, NB I-es játékos lettem, a válogatottsághoz azonban sajnos alacsony voltam.

1976-ban felvettek a Testnevelési Egyetemre, de előtte 11 hónapra bevittek katonának. 1977-81-ig egyetemista voltam, rengeteg élményem van erről a négy évről. A suliközben, 1980-ban megnősültem.

1981. augusztus 1-től tanítok a Kadában, melynek a 41 év alatt rengeteg neve volt. 6 igazgatót és 14 igazgatóhelyettest „fogyasztottam el”. Anyukámmal több mint húsz évig tanítottam együtt.

Eleinte KISZ-tanácsadó tanár voltam, amit ma diákönkormányzat munkáját segítő tanárnak hívnak. Fialtanárként szinte minden közösségi munkával megtaláltam. Vezettem lövészklubot, jártunk honvédelmi versenyekre, szerveztem az iskolai diszkókat, bálakat, nyári táborokat, ahol szenzációs hangulatban teltek a napok. Egyszer például Galyatetőn voltunk táborban 73 diákkal. Egyik éjjel 2 óra körül zajt hallok, gondoltam, megnézem, mi az. Kovácsné Nagy Etelka tanárnő, Etus néni tanította palacsintát sütni a fiúkat. Reggelre kész is volt a kajánk.

A kalandok külföldön is folytatódtak, hiszen munkám során háromszor is vittem a kollégáimmal Olaszországba, tengerparti nyaralásra közel 170 diákot. De ez egy másik történet...

Az 1980-as években nagyon magas szinten röplabdáztak iskolánk diákjai, többen tagjai voltak a felnőtt és az ifjúsági válogatottnak. 5 év alatt a vezetésemmel kétszer első, kétszer másodikok lettünk, egyszer pedig a harmadik helyezést szereztük meg az országos középiskolás bajnokságon.

1981-től a város női röplabdacsapatainál edzősködtem. A mini korosztálytól a felnőttéig edzettem a lányokat, persze nem egy időben.

A Kadához ezer szállal kötődöm, hiszen velem együtt az aránylag szűk családomból 12-en tanítottunk vagy tanultunk itt.

A jövő? Biztosan nagyon fog hiányozni az iskola úgy, ahogy van, diákokkal, tanárokkal, az itt dolgozókkal. Úgy érzem, mindenkivel jó viszonyban voltam, talán senkiben sincs tüske azért, mert valamikor régen akaratomon kívül megbántottam. Szerettem, pontosabban szeretek bejárni a suliba, és a „vének tanácsában”, a lépcsőfordulóban megvitatni a napi eseményeket. Ezeket a sorokat már nyugdíjasként írom, és június 30-án megszűnik a munkaszerződése is. Jó és rossz érzések kavarnak bennem, hogy elmegyek az iskolából, néhány kollégám mondogatja is, hogy milyen jó nekem. Igen ám, de elmúltam 65 éves, bizony nagyon gyorsan telik az idő. A napokban kérdeztem Irina tanárnőt, hogy bírja ezt a tempót, amit diktál magának és persze a diákoknak. Azt felelte: „Prímán!”. Le a kalappal előtte, én már elfáradtam. Jó lesz pihenni!

Vissza a régi kerékvágásba, megfűszerezve egy kis újjal

Az idei tanév már majdnem a hagyományos módon zajlott, abban a tekintetben legalábbis, hogy nem online módon folyt az oktatás. Bár volt, hogy időnként megnehezítette a tanítást az az állapot, hogy egyes osztályok bizonyos tagjai karanténban töltöttek néhány napot, de szerencsére a megszokott közösségi programjainkat újra megtarthattuk, és újjakkal is színesíthettük a diákéletet.

Gólyatábor – az első csapatépítő alkalom

Egy hosszú általános iskolai időszak után a tanulók már izgalommal várják középiskolai tanulmányaikat. Sok szempontból izgalmas ez, mint minden új helyzet: az öröm mellett, hogy felvettek, kicsit félünk is az újtól, milyen lesz az osztályfőnökünk, a tanáraink, osztálytársaink. Iskolánk ezt a félelmet remekül megszervezett

két nap során segít oldani, csapatépítő programsorozat keretében ismerkednek tanulók és tanárok egymással a lakiteleki Kontyvirág Erdei Iskolában.

Karácsony előtt - ünnepekre készülve

Az év egyik legkülönlegesebb időszaka ez mindenhol, a családok, a munkahelyek és az iskolák életében is. A zsongás nálunk is elkezdődött, amikor végre újra körbejárhatta a Mikulás az osztályokat, kioszthatta a kisebb-nagyobb meglepetéseket. Valamilyen formában ilyenkor mindenki adni szeretne, ha mást nem, jókedvet, reményt és örömet az új évre. Iskolánk tanulói is meg akarták mutatni, hogy a beteg gyermekeket felvidító bohócdoktorok munkáját segíthetik ők is: táblás csokikat díszítettek rajzaikkal, idézetekkel. Körülbelül 400 darab csoki gyűlt össze. Rászoruló családok részére is rengeteg, különféle ételadományt gyűjtöttünk, és nagyon sok tartalmasan megtöltött és becsomagolt cipősdobozzal leptük meg ezeknek a családoknak a gyermekeit. A várva várt téli szünet előtti utolsó napon osztályaink együtt ünnepelnek, ki-ki a megszokott módon: ajándékot vásárolnak, ajándékot készítenek egymásnak, süteményt sütnek, társasjátékoznak vagy csak együtt vannak. A járvány idején otthon töltött hónapok miatt a tanulóközösségek szomjaznak az ilyen együttléteket. Persze nem mindenkinek ilyen felhőtlen együttlét a délelőtt, a téli szünet kezdetét jelentő karácsonyi műsor főpróbája is ekkor zajlik. Idén ezt a meghitt ünnepi várakozást a 9.d osztály által élhettük át.

Közösségi programjaink körét bővítettük is a Víz Világnap alkalmából rendezett programsorozattal.

Kada-hét

A program jellegzetessége, hogy hétfőtől csütörtökig tantárgyi versenyeken, különböző érdeklődési területeken, hobbitevékenységek körében mérhetik össze tudásukat a tanulók. Tantárgyi versenyek közül a szakmai versenyeken vesznek részt legtöbben: ágazati versenyeken, gépirásversenyen, gyorsírásversenyen. Népszerűek a sportversenyek: röplabdabajnokság, kapitánylabda. Ezek a versenyek előzetes fordulókat lebonyolítva a Kada-héten zajlanak, és a mindenkit megmozgató, fantasztikus diáknapon fejeződnek be. A diáknap megkoronázza a heti programot, itt mindenki megmutathatja, a bika vagy ő az erősebb, kipróbálhatja a különféle méretű trükkös bringákat egyénileg és párban, kedvére pancsolhat a vízibombákkal, kiderülhet róla, hogy ő a legerősebb, leghajlékonyabb, legkiegyensúlyozottabb, vagy ő dekázik a legügyesebben.

Új kezdeményezés volt, hogy olyan előadókat hívtunk, akik diákjaink voltak, ám nem szakmai vonalon helyezkedtek el és találtak boldogulást, hanem valamilyen kedvelt hobbitevékenységük vált egyben a munkájukká is. Megismerhettük Kovács-Sáfrány Ircsi fitness tevékenységét, feltölthetettünk Abonyi Réka hangtál-meditációja által, megismerhettük Csorba Zsófia tenyésztett cicáinak egyikét. Mindhárom előadás rengeteg inspiráló gondolatot tartalmazott, és összegezve azt tanulhattuk meg: hogy

- csak olyan dolgot csináljunk az életben hivatásként, amit szeretünk,
- ahhoz, hogy erre a szintre eljussunk, rengeteg olyan dolgot kell csinálnunk és meg tapasztalnunk, amit nem biztos, hogy szeretünk, de szükséges ahhoz, hogy eljuthassunk a vágyott szintre,
- a vágyott szintre vezető úton előforduló nehézségek miatt soha ne adjuk fel célkitűzéseinket, mindig higgyünk a célunkban és magunkban.

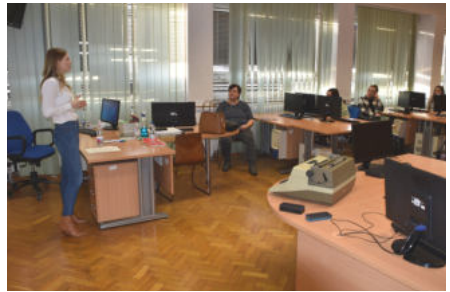
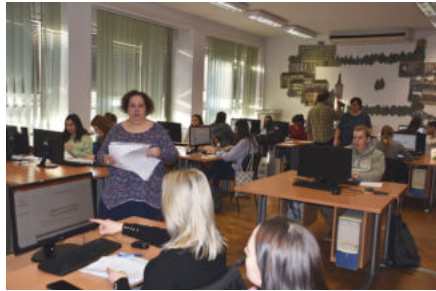
Hasonlóan új kezdeményezés volt a 12. osztály részéről megvalósult használsruha-börze, írópalántáink kibontakozása, és kiderült, ki mennyire imádjá kedvenc sorozatát. Gál Anna és Kovács Előd ének-gitár műsora után, mikor már izzott a hangulat, a nap végén Szeles Imi táncra hívta nemcsak a kadás, hanem az olasz testvériskola jelenlévő diákjait is.

Mindezekből látható, hogy a Kadába járni nem csak annyit jelent, hogy tanulunk. Az oktatók igyekeznek a napokat minél színesebbé, élménytelibbé tenni, hiszen tudják, hogy ezen élmények, érzések által érzik magukat igazán kadásnak a diákjaink, és ha majd elballagnak, ezek miatt is szívesen gondolnak iskolánkra.

Kontra Éva
ágazatiképzés-felelős

Pályaorientációs nap

Pályaorientációs nap

„Borzasztó nehéz azt a picit lukat ebben a baromi nagy tölcsérben megtalálni, ahova te pont beilleszsz.” (Hernádi Judit)

Intézményünkben 2022. január 13-án tartottuk meg a pályaorientációs napot. Életünk meghatározó kérdései köthetők ehhez a szóhoz, amely kiemelt területe lett a Kecskeméti Szakképzési Centrum programjának is.

Vajon jó helyen vagyok-e? Hová jelentkeztek érettségi után? Piacképes-e a szakma, amit tanulok? Döntéseinken, választásainkon nem múlik más, mint a megnyert vagy elvesztegetett idő és a minőségi élet. Ha látjuk vágyott utunkat, ha tisztában vagyunk erősségeinkkel, gyengeségeinkkel, megfontoltabban tudunk dönteni és bátran követhetjük megálmodott céljainkat. Persze, ha vannak... Sajnos szomorú tendencia az, hogy a célok kitűzése késleltetett folyamat a fiatalok életében, pedig ezek nélkül létezni gyökértelen létet jelent, amelyben nincsenek támasztékok, sorvezetők. A pályaorientációs tevékenység az a folyamat, amely felkarolja, segíti a diákokat az önérvényesítés útján. Ez nem egyetlen nap eseménye, hanem egy átfogó nevelési program része, hiszen önmagunk megismerése, személyiségfejlődésünk alakulása sem egyetlen pillanat eredménye. A pályaorientációs tevékenység képes összehangolni a folyamatosan változó környezet elvárásait, a társadalmi igényeket és a személyes készségeket.

Ennek a folyamatnak volt egy, a tanév rendjébe és egyéb pályaorientációs eseményeibe beillesztett állomása a január 13-ai nap is. A gazdag programkínálatban senki nem unatkozott, hiszen óráról órára változtak az események. Voltak interaktív, közösségépítő és személyiségfejlesztő "jó gyakorlatok", valamint meghívott előadók által tartott érdekes beszámolók, tanulságos történetek: életútjuk bölcs tanácsaival, szakmájuk rejtelveivel, érdekességeivel. Végzős tanulóink segítséget kaptak a felvételi tájékoztatóhoz, és illetlani protokolláris alapokat az állásinterjúhoz.

A pályaorientációs folyamat lényege, hogy a személyes kompetenciákat összhangba hozza a választott szakmával, és segítse a fiatalokat optimális döntéseik meghozatalában. Nem kis feladat, de nem is lehetetlen. Az iskola legfontosabb célkitűzése a szakmai tudás átadásán túl, hogy kibontakoztassa a készségeket, normáival kereteket adjon a képességek erősödésének, és valós támaszként szolgáljon minden helyzetben. Ne feledjük: a pályaválasztással nemcsak egy szakmát, de jövőt is választunk magunknak!

Kökényné Miklós Izabella
oktató

Első „Vizes Hét” a Kadában....

Első, mert ilyen még nem volt, és minden bizonnyal nem is az utolsó!

Két évvel ezelőtt Béres Orsolya tanárnővel közösen szerettünk volna egy új, „házi készítésű, interaktív” kiállítást nyitni az aulában az akkori 9. évfolyam közreműködésével. Már épp elkészültünk a kiállítási anyaggal, mikor a rendezvényt a Covid-járvány megghiúsította. Az akkor elkészített óriás papírmásé bálna, a helyes kis kiszínezett halcskák, teknősök azóta becsomagolva várták az újabb lehetőséget. Megígértük, hogy nem fog kárba veszni a rengeteg munka, így idén előkerültek a „dekorációk”, és új tartalommal töltődött fel a két évvel ezelőtti ötlettár.

A vízzel kapcsolatos ismereteket és a környezettudatos szemléletmód formálását már sok-sok éve a szívügyemnek tekintem. Ki ne emlékezne a hat évvel ezelőtti nemzetközi sikerünkre? Azóta vagyok igazán élharcosa a témának. Felismertem, hogy élmény és sok-sok ismeret kell ahhoz, hogy fontossá váljék a környezetvédelem, azon belül vizeink védelme. Fontos a tudatosság, a gondolkodás. Ha az ismeretet közösségi élménybe helyezzük, akkor hatékonyabban jut el a diákokhoz. Már az komoly eredmény, ha a mostani diákok egy közös feladat, kérdőív kapcsán egyáltalán foglalkoznak a témával, vagy akár csak egy klassz dekorációt készítenek a maguk és az egész iskolaközösség örömeire. De az is sikerélmény számunkra, ha valaki csak azért jön kicsit korábban iskolába, mert érdekes az a rövidfilm, amit reggelente vetítünk, vagy mert meghallgathat egy klasszikus zeneművet, készíthet egy vidám, humoros mémet, részt vehet a Kahoot-játékban... Boldogsággal töltött el, amikor láttam, hogy a diákok számára mekkora öröm egy hirtelen jött, vidám, az egész iskolaközösséget megmozgató játékban részt venni. Egy egész hétre való programok, ismertető kisfilmek, online kvízkérdések, Kahoot, selfie-pont, mém-készítő verseny, vizes flúgos futam várta az osztályokat és az egyéni érdeklődőket.

Nekem pedig nagyon jó érzés volt látni nap mint nap az érdeklődő tanulókat vagy a lelkes kollégákat, akik a háttérből segítettek és részvételre buzdították osztályaikat, vagy maguk is kicsit korábban jöttek, hogy még a vetítésekre beérjenek...

Óriási élmény volt! Van értelme folytatni!

Kiss Róbertné Rivó Erika
oktató

Sport a Kadában

Mindig is fontosnak tartottuk a sport jelenlétét az iskolában, ezért igyekszünk minél több lehetőséget biztosítani a diákok számára. Év elején megrendeztük a sportnapot, melyen számos lehetősége volt a tanulóknak, hogy megmérettessék magukat. A legkedveltebb – leginkább a fiúk körében – természetesen a labdarúgás volt, de emellett az élő amőba, a méta, a zsámolylabda és legújabb játékunk, az 1 perc és nyersz is sikert aratott.

A Vízműdombnál megrendezett mezei futóversenyen is képviseltette magát az iskolánk. 15 diákkal tudtunk az idei tanévben elindulni, akik csapatban és egyéniben is kimagasló teljesítményt nyújtottak leány és fiú V. és VI. korcsoportban egyaránt.

Az őszi végén iskolánk leány-röplabdacsapata elindult a városi versenyen, ahol kiváló eredményt értek el. A második félévben lehetőségünk volt néhány tanulót elindítani az úszás megyei diákolimpián is, ahol a diákjaink hát- és gyorsúszásban is dobogós helyezést értek el. Az idei tanév meglepetése a tornászcsapatunk volt, amely a megyei I. és a területi VI. helyezésként egészen az országos diákolimpiáig jutott, először képviselve ezen az eseményen iskolánkat.

Március végén először került megrendezésre az SZC Barátság Kupa a Gáspár András Technikumban. Az eseményen 30 tanuló képviselte a Kadát. Az első napon a kosárlabda-bajnokságok zajlottak, ahol 3. helyezést értünk el a vegyes csapatunkkal 11 másik csapattal szemben. A második napon a labdarúgás következett, ahol a fiúk 24 csapatból a 2. helyezést hozták el.

Április első hetében volt nálunk a Kada-hét, ahol szintén nagyon sok sporttal, mozgással készültünk a diákoknak. A hét első felében lezajlottak a röplabda- és a kaptánylabda-csapatversenyek, a döntőt pedig pénteken tartottuk meg. A tanulók egyéni versenyszámokban is megmérettették magukat: egyensúly-, plank-, erő-, dekázó és hajlékonysági verseny. Új játékként "repült a vízibomba", ami nem csupán mozgással, hanem sok-sok nevetéssel is együtt járt.

Kenyeres Lili az országos társastáncversenyen két kategóriában is képviselte iskolánkat, ahol szép eredményekkel zárt. Fazekas Anna az országos diákolimpián, azon belül is párbajtőr-versenyszámban indult. Igyekszünk minden évben egyre több és több versenyen részt venni, ami kikapcsolódás is a diákok számára. Bizonyítjuk, hogy a Kada nem csupán a tanulás terén kiemelkedő, hanem sportban is megállja a helyét.

Hajrá Kada, csak így tovább! Nagyon büszkék vagyunk rátok!

Petrás Barbara
testnevelő

Sportolóink

Sporteredmények

A Megyei Tornaversenyen B kategóriában

1. helyezést ért el: Sópajti Jázmin 11. c

3. helyezést ért el : Jámbor Vivien 9. a

Csapatban 1. helyezést értek el: Sópajti Jázmin 11. c, Jámbor Vivien 9. a, Tantó Vivien 11. c

Az Országos Tornaversenyen B kategóriában

10. helyezést ért el: Sópajti Jázmin 11. c

11. helyezést ért el : Jámbor Vivien 9. a

Felkészítő tanáruk: Petrás Barbara

Az Úszás Diákolimpián

100 méteres hátúszásban 2. helyezést ért el: Szűcs Balázs 10. d

100 méteres gyorsúszásban 3. helyezést ért el: Szűcs Balázs 10. d

100 méteres gyorsúszásban 5. helyezést ért el: Pap Kata 11. c

100 méteres mellúszásban 5. helyezést ért el: Jacobi Dániel 10. d

Kőmives Lara 9. b eredményei:

A WDSF Junior II Standard Világbajnokságon 26. helyezés

Az Open versenyeken Junior II standard kategóriában 3. helyezés

Az Open versenyeken Junior II latin kategóriában 6. helyezés

Az Országos Bajnokságon 2. helyezés

Pap Kata 11. c eredményei:

A VII. Gönczi Róbert Ökölvívó Emlékversenyen 1. helyezés

Az Ifjúsági Országos Bajnokságon 2. helyezés

A 2021. Youth European Boxing Championship 11th Nations Cup 3. helyezés

A 9th Golden Glove of Vojvodina versenyen 2. helyezés

A Gymnasiade 2022. Normandia Középiskolások Ökölvívó Világbajnokságán 3. helyezés

Az Énekes István Ifjúsági Ökölvívó Emlékversenyen 1. helyezés

A 2022. Youth European Boxing Championship 5. helyezés

Nagy Lőrinc Sándor 10. c eredményei:

A Ju-Jitsu Európa Kupán 1. helyezés

A Ju-Jitsu Európa Bajnokságon 3. helyezés

A Gi Grappling Diákolimpián 1. helyezés

Tóth-Pál Imre 11. b eredménye:

A Gokart Országos Bajnokságon KZ2 géposztályban 1. helyezés

Fazekas Anna 11. c eredménye:

A Sulivívó Diákolimpián Női Párbajtőr "A" kategóriában 3. helyezés

Kenyeres Lili Noémi 9. d eredménye:

A Magyar Látványtánc Szövetség "B" kategóriás Országos Bajnokságán arany minősítés

Sportnap

Sportnap

Kadás életézés év után...

„Az első lépéseket nem a hosszuk, hanem az irányuk minősíti.”
(Moldova György)

Baracsi Petra 9. a

„Amióta a Kadába járok, nemcsak a személyiségem változott, hanem a tanuláshoz való hozzáállásom is. Ez az iskola diákcentrikus, rengeteg interaktív programot szerveznek nekünk, amikben a tanárok is részt vesznek.”

Asztalos Ádám 9. a

„Irina tanárnő hatására elkezdtem külön foglalkozni az angolal. Talán ez a leghasznosabb tevékenység, amibe a sulis miatt vágtam bele. Nagyon jó tapasztalatokat szereztem itt, örülök, hogy ebbe az iskolába kerültem.”

Kis Lejla 9. a

„Úgy érzem, hogy a legjobb helyre jöttem, hogy megvalósítsam a jövőbeli terveimet, és közgazdasági vonalon helyezkedjem el. Megtaláltam a helyem a világban, és ezt a Kadának köszönhetem.”

Lovas Boglárka 9. a

„A Kadában a tanárok óriási tudással rendelkeznek, amiért felnézek rájuk. Sok remek lehetőség van itt, rengeteg program, ami közelebb hozza a diákokat egymáshoz. Izgatottan várom, hogy milyen élmények várnak még rám a következő négy évben. Büszke vagyok, hogy kadás lehetek.”

Pavolek Dorka 9. b

„Egy éve járok a Kadába, és ilyen rövid idő alatt is sok jó élménnyel gazdagodtam. Mi, diákok hálával tartozunk tanárainknak, akik azért rendeznek programokat és kirándulásokat, hogy mi jól érezzük magunkat, és az osztályközösségek könnyebben összekovácsolódjanak. Amikor idekerültem, féltem, hogy sokkal keményebb kézzel fognak bánni velünk, mint az általános iskolában, és nem fogják megérteni a problémáinkat, de pozitívam csalódtam. A tanáraink és diákársaink empátiákkal és segítőkészen viselkednek velünk. Örülök, hogy egy ilyen jó közösségbe kerültem, és azt tanulhatom, amivel majd foglalkozni szeretnék.”

Szalóki Vanessa, Gémesi Gabi 9. c

„Ez egy új korszak az életünkben. A beilleszkedésünk könnyen ment, nyitottak voltunk és vagyunk. Tanáraink is segítették a kezdeti nehézségeink leküzdését. Ennél jobb iskolát és osztályt nem is kaphattunk volna. Eddigi legjobb élményünk az osztálykirándulásunk volt, ahol egy csapatként mozoghattunk. Nem mindig volt zökkenőmentes az év, mégis mozgalmas és emlékezetes pillanatokra gondolhatunk vissza.”

Dobi Krisztina 9. b

„A Kadában rengeteg élménnyel gazdagodhattam ez alatt az egy év alatt. Sok új embert ismertem meg. A gólyatábor nagyszerű lehetőséget biztosított számomra, hogy megismerhessem az új osztálytársaimat. Nagyon jól éreztem magam a két nap alatt, amit a táborban töltöttünk. A tanárok nagyon kedvesek és türelmesek velünk, segítenek, ha valamit nem értünk. Sok programot szerveztek nekünk a tanév folyamán, ahol mindenki megtalálhatja az érdeklődésének megfelelőjét. Például a Kada-nap kiváló alkalom volt arra, hogy a játékos versenyeken összemérjük a tudásunkat a többi osztállyal. A Kadában nagyon jó alapokat kapunk ahhoz, hogy a jövőben minél jobb helyen tudjunk elhelyezkedni a szakmánkban.”

Vida Lilla 9. b

„Amire a legszívesebben emlékszem, az a gólyaaavató volt. Heteken át kitartoan készültünk a tánc Koreográfiánkkal, aminek nagy sikere is lett. A bemutató után együtt ismételtük a gólyaeskü szövegét, és megfogadtuk, hogy jó kadások leszünk. Lassan közeleg az első középiskolai tanévünk vége, és úgy érzem, hogy ez idő alatt nemcsak új ismeretekkel gazdagodtam, hanem a kadás életérzést is megismerhettem. Biztos vagyok benne, hogy izgalmas évek várnak még itt rám.”

Máthé-Tóth Eszter 9. b

„Rengeteg jót hallottam az iskoláról, a szuper közösségről, és már nagyon érdekelt a gazdaság világa is. Az első naptól kezdve tudtam, hogy tényleg jó helyre, jó közösségbe kerültem. A felsőbb évfolyamos diákok és a tanáraink is szeretettel fogadtak bennünket, és rengeteget segítettek nekünk abban, hogy barátságos, családi környezetben jól érezzük magunkat az új iskolánkban.”

Zoboki Anna 9. b

„Azt gondolom, itt megtaláltam a számomra legmegfelelőbb helyet ahhoz, hogy elérjem céljaimat, és sikeres felnőtt válhasson belőlem. A tanárok nagyon diákcentrikusak, egyszerűen jó ide járni. Olyan, mint egy nagy család, mindenki segít, elfogad, megért.”

Gólyaműsor

Gólyaműsor

Diáknap

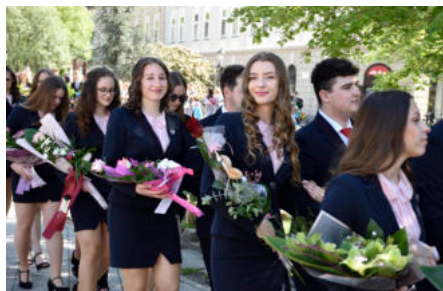
Kada-hét

Szerenád

Ballagás

Ballagás

Ballagás

Kadásokk

Iskolánk színjászó csoportja idén a "Pipipú idején" című improvizációs darabbal indult a XXXI. Országos Diákszínjátszó Fesztiválon.

A darab elnyerte a zsűri tetszését, és arany minősítéssel díjazta az előadást, valamint különdíjat adott a "Hogyan jöjjünk ki a Covidból győztesen?", avagy a kortárs reflexióért. Egyéni különdíjat kapott Gál Attila a zenei közreműködéséért, Szkárosi Jázmin a legjobb női alakításáért, Rácz Annamária pedig rendezői munkájáért.

Rendező: Rácz Annamária

Rendezőasszisztens: Török Bálint

Konzulens: Sárosi Gábor

Szereplők:

Festő Zoltán, Gál Attila, Győri Izabella, Hojsza Lili, Nagy Máté, Polyák Luca, Simon Sára, Szabó Vivien, Szkárosi Jázmin, Tercsi Boglárka, Tihanyi Levente, Tóth Attila

Pipipú megérkezett hozzánk 2020 márciusában. Új élethelyzeteket hozott magával, amelyekből közösen kiválogatták a számunkra legfontosabb pillanatokot. Ezekből az életeseményekből készült rögzített improvizációs előadásuk.

„Ha egyszer ennek vége,
Majd utazni fogunk
Még nem tudom, hogy hová,
Max. egy villamoson.”

Határtalanul! - "Őseink nyomában"

Portugáliában jártunk

Olaszországban jártunk

Tanulmányi versenyek eredményei Országos eredmények

**Az Ágazati Szakmai Érettségi Vizsgatárgyak Versenyén
Közgazdasági ismeretek tantárgyból**

50. helyezést ért el:

Szigetvári Henrietta 12. d

34. helyezést ért el:

Szabó Laura 12. d

52. helyezést ért el:

Blaszák Andor Lőrinc 12. b

Felkészítő tanáraik: Bodorné Balogh Szilvia, Horváth Attiláné, Kasza Gabriella, Magony Andrea, Szöllősiné Mucza Ibolya

**Az Ágazati Szakmai Érettségi Vizsgatárgyak Versenyén
Irodai ügyviteli ismeretek tantárgyból**

23. helyezést ért el:

Mikulácsik Noémi 12. c

Felkészítő tanárai: Gál Gabriella, Kontra Éva, Kőkényné Miklós Izabella

4 FOR EUROPE Európai Uniós Vetélkedőn

6. helyezést ért el:

Czakó Gina 11. d

Balázs Viktor 11. d

Horváth Alexandra 11. d

Rádi Zsófia Enikő 11. a

Felkészítő tanáruk: Schneider Imre

Az Irodai titkár Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen

Döntős: Héjjas Natali Mia 5/13. t

Felkészítő tanárai: Asztalosné Geiger Andrea,
Czeglédiné Farkas Ildikó, Kökényiné Miklós Izabella**A 2021. évi Dr. Kalotay Kálmán
Bajnoki Beszédíró Gépíróversenyen**
3. helyezést ért el: Szlama Bertina 12. c
Felkészítő tanára: Gál Gabriella**A 2021. évi Dr. Kalotay Kálmán
Bajnoki Szövegszerkesztő Versenyen**
10. helyezést ért el: Karcsú Noémi 12. c
Felkészítő tanára: Gál Gabriella**A Teőreők Aladár Országos Tanulói
Beszédíró Gépíróversenyen**
3. helyezést ért el: Szlama Bertina 12. c
Felkészítő tanára: Gál Gabriella**A Teőreők Aladár Országos Tanulói
Szövegszerkesztő Versenyen**
11. helyezést ért el: Karcsú Noémi 12. c
Felkészítő tanára: Gál Gabriella**A STAT WARS VIII. országos statisztikai csapatversenyen**35. helyezett csapat: Veres Rebeka, Baranyi Nikolett, Jusztin Orsolya, Mészáros Flóra 10. a,
39. helyezett csapat: Szegedi Bianka, Polyák Milán, Dinók Tamás, Schneider Ákos 10. a
40. helyezett csapat: Buzás Ármin Zakeus, Herczeg Márk, Hódosi Roland, Pető Gergő 10. a
Felkészítő tanáruk: Dobozy Gyöngyi**A Kenguru Nemzetközi Matematikaversenyen**

8. helyezést ért el: Gál Bettina 9. d Felkészítő tanára: Rigó-Schmidt Diána Regina

A Zrínyi Ilona Országos Matematikaversenyen7. helyezést ért el: Herczeg Márk 10. a Felkészítő tanára: Kiss Róbertné Rivó Erika
11. helyezést ért el: Kosik Tamás Zoltán 9. d Felkészítő tanára: Szabó Andrea,
Rigó-Schmidt Diána Regina

Megyei eredmények

A Technikumok Bács-Kiskun Megyei Történelemversenyén

12. helyezést elért csapat tagjai:

Palakovics Zsanett 11. b Danka Dominik 11. b Szeibert Milán 11. b

Felkészítő tanáruk: Détári Csaba István

A Bács-Kiskun megyei Matematikaversenyen

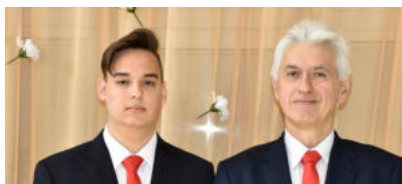
2. helyezést ért el: Kosik Tamás Zoltán 9. d Felkészítő tanára: Szabó Andrea,
Rigó-Schmidt Diána Regina
4. helyezést ért el: Árva Ábel 9. b Felkészítő tanára: Kiss Róbertné Rivó Erika
5. helyezést ért el: Blaszák Andor Lőrinc 12. b Felkészítő tanára: Rakonczai János
5. helyezést ért el: Kőmives Lara 9. b Felkészítő tanára: Kiss Róbertné Rivó Erika

A Zrínyi Ilona Matematikaversenyen

1. helyezést ért el: Kosik Tamás Zoltán 9. d Felkészítő tanára: Szabó Andrea,
Rigó-Schmidt Diána Regina
2. helyezést ért el: Herczeg Márk 10. a Felkészítő tanára: Kiss Róbertné Rivó Erika
5. helyezést ért el: Buzás Ármin Zakeus 10. a Felkészítő tanára: Kiss Róbertné Rivó Erika
5. helyezést ért el: Blaszák Andor Lőrinc 12. b Felkészítő tanára: Rakonczai János
6. helyezést ért el: Polyák Milán 10. a Felkészítő tanára: Kiss Róbertné Rivó Erika
1. helyezett csapat: Kosik Tamás Zoltán 9. d, Árva Ábel 9. b, Kalló Márk 9. d
1. helyezett csapat: Herczeg Márk 10. a, Buzás Ármin Zakeus 10. a, Polyák Milán 10. a

A Nemzetközi Kenguru Matematikaverseny megyei fordulóján

1. helyezést ért el: Gál Bettina 9. d Felkészítő tanára: Rigó-Schmidt Diána Regina
1. helyezést ért el: Jacobi Dániel 10. d Felkészítő tanára: Rigó-Schmidt Diána Regina
2. helyezést ért el: Kosik Tamás Zoltán 9. d Felkészítő tanára: Rigó-Schmidt Diána Regina
4. helyezést ért el: Nagy Marcell 9. b Felkészítő tanára: Kiss Róbertné Rivó Erika
3. helyezést ért el: Schneider Ákos 10. a Felkészítő tanára: Kiss Róbertné Rivó Erika
4. helyezést ért el: Buzás Ármin Zakeus 10. a Felkészítő tanára: Kiss Róbertné Rivó Erika
5. helyezést ért el: Herczeg Márk 10. a Felkészítő tanára: Kiss Róbertné Rivó Erika
6. helyezést ért el: Polyák Milán 10. a Felkészítő tanára: Kiss Róbertné Rivó Erika

Matematika versenyeredmények

Az idei tanév sok mosolyt csalt az arcunkra, és jóleső elégtétellel töltött el valamennyiünket. Szép eredmények születtek, amelyekre büszkék vagyunk. Főként a 9. és 10. évfolyamos tanulóink vettek részt igen nagy számban a meghirdetett Bács-Kiskun megyei és az országos Zrínyi Ilona Matematikaversenyeken. A 11. és 12. évfolyamosok a középiskolás éveikből hosszú időszakot voltak kénytelenek online oktatásban tölteni az elhúzódó Covid-járvány miatt, talán ez oka volt annak, hogy közülük kevesebben neveztek be versenyre, és így alig született siker a felsőbb évfolyamokon.

A 9. évfolyamon a Kenguru Matematikaversenyen technikai kategóriában a megyei első 22 helyezett közül 11 fő, a 10. évfolyamon az első 33 helyezett közül szintén 11 fő volt

kadás diák. Örömet jelent számunkra, hogy 7 tanulókat a Zrínyi Ilona Matematikaverseny megyei eredményhirdetésére is behívták, és teljesítményüket külön díjátadón is elismerték, illetve kettőt közülük az országos döntőre is behívták.

Szépen csillognak azok az elismerések, az oklevelek pedig mindig emlékeztetnek bennünket, és igazolják, hogy iskolánkban sok tehetséges diák tanul, akiket szaktanáraik színvonalas és segítő munkája hozzásegít az eredményességhez megyehatárokon innen és túl....

Gratulálunk diákjainknak és az őket felkészítő kollégáknak: Szabó Andrea, Rakonczai János, Kiss Róbertné Rivó Erika, Rigó-Schmidt Diána Regina.

Kiss Róbertné Rivó Erika
munkaközösség-vezető

*“Az időtök véges, ne pocskoljátok arra, hogy mások életét élitek.
Ne bénítson meg titeket a dogma, hogy mások elvei szerint kell élnetek.
Ne hagyjátok, hogy mások véleménye elnémítsa a hangotokat.
És ami a legfontosabb: bátran kövessétek a szíveteket és a megérzéseiteket.
Mert azok már tudják, kik is akartok lenni valójában. Minden egyéb másodlagos.”*
Steve Jobs

Óraadók

Béres Orsolya
Farkas Krisztina
Farkas Zoltán

Födő-Vargek
Eleanor Elizabeth

Gulyás Nagy Ágnes
Zvekanov Vladislav

Technikai dolgozók

Gyurisné Tari Bettina
Kovács Hedvig Piroska
Mesterné Pethó Klára
Pejsár Mariann
Rubos Benedek

Fuchsné Lajos Katalin
Kovács Ilona
Nagyné Fábíán Mónika
Tóth Ildikó

Gál Ferenc
Petró Lajos
Tkács László
Tóth Zoltán
Vincze Gábor

"Kezedbe teszem a Könyvet,
 hogy vezessen a sűrű ködben.
 Kezedbe teszem az átlátszó kristályt,
 hogy lásd a szépet, keresd a tisztát.
 Kezedbe teszem a gyertyalángot,
 világíts annak, aki bántott!"

Kezedbe teszem a szőtt takarót,
 takard be az árván fázót!
 Kezedbe teszem a fénylő kulcsot,
 hogy meleg legyen, és várjon az otthon.
 Indulj hát, s hívd magaddal a gyerekeket,
 hogy kezükbe tehesd a szeretetet."

(Róthi Mária)

Iskolánk oktatói

Leviczky Cirill
 kancellár

Ignác Bence
 főigazgató

Körmöczi Bulcsú
 igazgató

Hirman Judit
 igazgatóhelyettes

Akócsiné Patkós Erzsébet
 igazgatóhelyettes

Asztalosné
 Geiger Andrea

Hadi Endre István
 Horváth Attila

Nyáriné Orbán Hajnalka
 Pappné Sziklahegyi Éva

Bajági Nikolett

Horváth Attiláné

Pásztai-Tóth Edit

Balogh Tibor

Horváth Róbert

Petrás Barbara

Bangó László

Jaskó Gabriella

Prikidánoviczné

Banó Claudia Rita

Kasza Gabriella Mónika

Huszka Gyöngyi

Baranyai Ágnes

Kiss Anikó

Rác Hajnalka

Barna József

Kiss Róbertné Rivó Erika

Rakonczai János

Barnáné

Kitajeva Irina

Rapcsányi István László

Turkevi-Nagy Rita

Alekszandrovna

Rigó-Schmidt

Bende Anna Mária

Kontra Éva

Diána Regina

Bielikné

Kovács István

Schneider Imre

Bognár Zsuzsanna

Kökényiné Miklós Izabella

Somodi Rita

Bodorné Balogh Szilvia

Kutasi Gyöngyvér Csilla

Szabó Andrea

Czeglédiné Farkas Ildikó

Kutasiné Kullai Ilona

Szabó Tibor

Détári Csaba István

Lázár Györgyné

Szőllősiné Mucza Ibolya

Dobozy Mária Gyöngyi

Magony Andrea

Taskovics Gyöngyi

Feketéné Balogh Mónika

Nagy János

Tóthné Szedlák Ágota

Gál Gabriella Gyöngyi

Nagy-Tóth Ildikó

Varga Klára

Gyurgyik Tímea

Németh László

*"Úgy élj a jelenben,
hogy megbánás nélkül gondolhass a múltira!"
ismeretlen szerző*

Iskolánk érettségiző tanulói
12. a
Osztályfőnök: Détári Csaba István
Érettségi elnök: Czafik Szonja

Baracsi Zsófia
Benke Lili
Berki Mollí
Bodor Vivien
Bőszény Kíra Dorina
Dányi Adrienn
Elek Gábor
Fontana Federico
Hajdu Dorina

Homoki Nikolett
Horváth Kármén
Kálmán Petra Fanni
Kiss Vanessza
Kőszegi Dzszenifer
Kunsági Gréta
Kurucz Henriett
László Laura Inez
Molnár Patrik Zoltán

Mulicz Martin Richárd
Nagy Enikő
Nagy Patrik
Radva Erzsébet
Seregély Bence
Szabó Andrea Dalma
Vágó Dorina Lilla
Vass Diána

*"Célozd meg a holdat!
Még ha elhűbázodi s,
akkor is a csillagok közt landolsz!"
Taylor Barnum*

Iskolánk érettségiző tanulói
12. b
Osztályfőnök: Rakonczi János
Érettségi elnök: Fekete Márta

Abonyi Eszter
Békési Kevin
Blaszák Andor Lőrinc
Bonea Konstantina
Bugyi Patrícia Terézia
Farágó Liliána Mária
Fekete Erika Teréz
Frittmann Fanni
Gödény Noémi
Guttyán Anna

Gyöngyi Dominik Lajos
Györfi Eszter
Hák Laura Anna
Halász Alexandra
Horváth Noémi
Kovács Antal
Krizsák Máté
Látos Tibor
Molnár Szabolcs Tamás
Nagy Babiána Vanessza

Nagy Viktória
Pál Izabella
Rohács Letti
Sági Regina Zita
Sárosi Attila
Seres Viktória Melinda
Szivás Kamilla
Tapodi Vanessza Anasztázia
Vizi Liána

*"Az élet olyan, mint a hajótörés.
De ne felejtünk el énekelni a mentőcsónakban!"
Voltaire*

Iskolánk érettségiző tanulói

12. c

Osztályfőnök: Gál Gabriella Gyöngyi

Érettségi elnök: Lukács Gyöngyike

Ács Nikolett
Barta Csaba
Beke Martina
Békési Martin
Egri Xénia Titanilla
Fülöp Léna
Hefler Emese Nikolett
Hegedűs Krisztina
Heimpold Maja

Hetényi Vivien
Karsú Noémi
Konfár Nikolett
Kósa Klaudia Vivien
Madár Viktória Andrea
Maróti Hella
Mikulácsik Noémi
Nemes Gréta
Pálfy Dóra

Pankotai Zsófi Lili
Pozsár Nikolett
Rimai Fanni
Sárközi Henriette Evelin
Szilvási Tibor
Szlama Bertina
Szűcs Lilien
Turkevi-Nagy Klaudia

*"They say: stop dreaming and face reality!
I say: keep dreaming and make reality!"
Unknown*

Iskolánk érettségiző tanulói
12. d
Osztályfőnök: Baranyai Ágnes
Érettségi elnök: Furák Attila

Bakos Noémi
Bányai Bertold
Csúri Marcell Zétény
Dunai Alexa Dóra
Erdődi Panna Lili
Faragó Kitti
Fehér Virág
Fogti Zoltán Endre
Füredi Réka

Győri Kitti Dorisz
Hatvani Lilien
Herczeg Loretta
Jászfalvi Kitti
Kanizsai-Nagy Ádám
Trisztán
Kokovai Kata
Kubicsek Laura Ildikó
Orbán Dominika Ilona

Petrik Róbert
Pinczés Beatrix
Rőfös-Horváth Zsombor
Szabó Laura
Szabó Viktória Eszter
Szigetvári Henrietta
Tóth Antal
Turú Annamária

*"És érezzék egy kézfogásról rólad,
hogy jót akarsz és te is tiszta jó vagy,
s egy tekintetük elhitesse veled:
szép dolgokat élsz – és érdemes élned."*

(Váci Mihály)

Iskolánk végzős tanulói
2/14. pv
Pénzügyi-számviteli ügyintéző
Vállalkozási ügyviteli ügyintéző
Osztályfőnök: Nagy-Tóth Ildikó

Acsai Klarissza
Balogh Fanni
Csupity Tamás
Dakó Fanni
Fehér Krisztina Elizabet

Földvári Gabriella Laura
Garaczi Kitti
Kis Regina
Köblös Aletta
Nagy Beatrix

Oláh Boglárka
Ördög Júlia
Pesti Kevin Rómeó
Sipos Rebeka
Szigeti Fanni

Felnőttoktatás
2/14. fp
Pénzügyi-számviteli ügyintéző
Osztályfőnök: Magony Andrea

Bajnóczi Mónika
Bíró Szilvia
Budai Zsófia

Kalányosné Berkes
Brigitta Beatrix
Kele Zita Mária

Kerekes Adrienn
Péntekné Söröli Ilona

*"És érezzék egy kézfogásról rólad,
hogy jót akarsz és te is tiszta jó vagy,
s egy tekintetük elhűtse véled:
szép dolgokat élsz – és érdemes élned."
(Váci Mihály)*

Iskolánk végzős tanulói

5/13. v

Vállalkozási és bérügyintéző

Osztályfőnök: Magony Andrea

Antal Viktória Éva
Árva Cintia Andrea
Böndicz Dorina
Ficsor Réka
Hartman Nikolett
Horváth Kíra

Kis Nikoletta
Markacz Blanka Eszter
Mikulácsik Bettina
Nagy Ádám
Nagy Dániel Levente
Németh Natália Elizabet

Szabó Zsuzsa
Szeles Imre Milán
Tihany Melani
Tóth Mirella Réka
Utasi Viktória Brigitta

*"És érezzék egy kézfogásról rólad,
 hogy jót akarsz és te is tiszta jó vagy,
 s egy tekintetük ellütsesse véled:
 szép dolgokat élsz – és érdemes élned."
 (Váci Mihály)*

Iskolánk végzős tanulói
5/13. pt
Pénzügyi-számviteli ügyintéző
Irodai titkár

Osztályfőnök: Bajáki Nikolett

Bódor Bence
 Bori Míra
 Boros Gyöngyi
 Bujdosó Dávid Gyula
 Csendom Ádám Balázs
 Deák Szilárd
 Gubacsi Andrea
 Harangi Kristóf
 Héjjas Natali Mia
 Kiss Anita
 Kiss Kitti

Kovács Andrea
 Kovács Ferenc
 Lovas Sándor
 Mag Daniella Petra
 Major Bianka
 Marosi Andrea
 Mihócza Levente
 Molnár Liliána
 Mucsányi Liliána
 Ördög Anna
 Prikidánovics Vivien

Rózsa Vivien
 Szalai Viktória
 Szirmai Nikolasz Norbert
 Szücs Krisztofer
 Tamássy Evelin Sarolta
 Tatár Amanda
 Tóth Adrienn
 Varga Nikolett
 Zana Dominika

"Jegyezd meg jól, de ne csüggedj soha,
remény, csalódás, küzdelem, bukás,
Síríg tartó nagy versenyfutás.
Keresni mindig a jót, a szépet,
S meg nem találni, – ez az élet."
(Madách Imre)

Iskolánk tanulói

9. kny

Osztályfőnök: Balogh Tibor

Albert János Imre
Bakos Áron
Bársony Réka
Bartek Viktória
Benke Gréta Boglárka
Borbás Balázs
Bukta Zsófia
Fazekas Benedek
Fülöp Csenge
Gáspár Kira

Gyevi-Szabó Anna Mira
Hegedűs Ádám
Kovács Klaudia Anita
Kullai Véda
Laczi Orsolya
Lázár-Becker Aliz
Mezei Liliána Kira
Mócza Kristóf Bence
Nagy Maja
Nagy Zsófia

Nyeső Edvárd Pál
Oláh Fanni
Pásztor Kitti
Polyák Donát Kristóf
Szarka Szintia
Sztrehovszki Anna
Tóth Balázs
Zilahi Eszter Boglárka
Zsigár Izabella Loretta

*"Jegyezd meg jól, de ne csüggedj soha,
remény, csalódás, küzdelem, bukás,
Síríg tartó nagy versenyfutás.
Keresni mindig a jót, a szépet,
S meg nem találni, – ez az élet."
(Madách Imre)*

Iskolánk tanulói

9. a

Osztályfőnök: Schneiker Imre

Asztalos Ádám
Baracsi Petra
Dakó Gábor
Dakó Jázmin
Domokos Lotti
Fekete Alexandra
Horváth Máté
Jámbor Vivien
Kerny Lilla
Kis Lejla

Kolozsvári Boglárka
Kovács Judit
Kristófik Kitti
Loescai Lucia
Lovas Boglárka
Nagy Csilla
Nemetz Mirella Krisztina
Páger Áron
Péli Hanna
Rimai Gréti

Sajtos Anna
Szabó Zsanett
Szabó Zsófia
Szlanka Viktória
Sztaskó Bíborka
Tapodi Zsolt Ádám
Tatár Zoé Jázmin
Tompai Zsófia
Valkai Réka Mónika
Vári Mátyás

*"Jegyezd meg jól, de ne csüggedj soha,
remény, csalódás, küzdelem, bukás,
Síríg tartó nagy versenyfutás.
Keresni mindig a jót, a szépet,
S meg nem találni, – ez az élet."
(Madách Imre)*

Iskolánk tanulói

9. b

Osztályfőnök: Kasza Gabriella Mónika

Árva Ábel
Bakó Szilveszter
Bozó Eszter
Csaplár Péter
Dobi Krisztina
Falusi-Tóth Nóra
Fercsi Máté
Gavula-Recte-Mikula Lilia
Horváth Boglárka

Horváth Máté
Kancsár Vives Lara
Kovács Előd
Kövesy Nimród Attila
Látos Zsombor
Máté-Tóth Eszter
Nagy Marcell
Pavolek Dorka Natasa
Rékasy Dávid

Szabó Noémi
Tassi Dorina
Tóth Márk
Tóth Szonja
Vida Lilla
Zoboki Anna
Zsemlye Teodóra Anna

*"Jegyezd meg jól, de ne csüggedj soha,
remény, csalódás, küzdelem, bukás,
Síríg tartó nagy versenyfutás.
Keresni mindig a jót, a szépet,
S meg nem találni, – ez az élet."
(Madách Imre)*

Iskolánk tanulói

9. c

Osztályfőnök: Kovács István

Ács József
Bárány Bianka
Berente Kamilla
Csík Péter
Dobi János
Faragó-Tóth Flóra
Farkas Panna
Figura Hanna
Frittmann Ákos
Gémesi Gabriella
Gulyás Nóra

György Gréta
Hajdrik Fanni
Horváth Dániel
Kis Natália
Mihály Boglárka
Molnár Lívია
Molnár Szonja
Mónus Dávid
Nagy Gréta
Pancza Boglárka Éva
Polgár Márton

Szabó Áron
Szabó Vivien
Szalóki Vanessza
Szappanos Csanád
Szerdi Lídia Sára
Terci Boglárka
Tóth Hanna
Tóth-Pál Fanni
Vágó Zsigmond
Varga Bernadett

*"Jegyezd meg jól, de ne csüggedj soha,
remény, csalódás, küzdelem, bukás,
Síríg tartó nagy versenyfutás.
Keresni mindig a jót, a szépet,
S meg nem találni, – ez az élet."
(Madách Imre)*

Iskolánk tanulói

9. d

Osztályfőnök: Nyáriné Orbán Hajnalka

Bakonyi Hanna
Bartus Mór Benedek
Berente Anett
Daragó Barbara
Gál Bettina
Gál Petra
Gödény Kata
Harkai Dorottya
Hojsza Lili Petra

Horváth Barbara
Jelen Károly Bence
Kalló Márk
Kemenczei Máté Péter
Kenyeres Lili Noémi
Kosik Tamás Zoltán
Krajcsovszki Márton
Magyar Lora
Polyák Luca

Polyák Szilvia
Rédei Soma
Rigó Rebeka
Schautek Sára
Szlanka Szindi
Szuromi Lotti
Temesváry Beatrix
Vágó Szintia
Zahorán Kitti

*"Jegyezd meg jól, de ne csüggedj soha,
remény, csalódás, küzdelem, bukás,
Síríg tartó nagy versenyfutás.
Keresni mindig a jót, a szépet,
S meg nem találni, – ez az élet."
(Madách Imre)*

Iskolánk tanulói

10. a

Osztályfőnök: Kiss Róbertné Rivó Erika

Baranyi Nikolett
Bozsó Beatrix
Bukovszki Panna
Buzás Ármin Zakeus
Csonka Rihárd
Dinók Tamás
Dobos Elizabet
Farkas Dóra
Fehér Kata
Gulyás Máté
Herczeg Márk

Hódosi Roland István
Hölczl Annamari
Jusztin Orsolya
Kiss Beatrix
Kleczl József
Kőhegyi Dorina
Lovas Bernadett
Mészáros Flóra
Ötvös Lara Jáhél
Pető Gergő
Polgár Csenge

Polyák Milán
Schneider Ákos
Szabados Anna Mária
Szegedi Bianka
Szeibert Kitti
Szénási Adrienn
Tóth Fanni Viktória
Veres Rebeka

*"Jegyezd meg jól, de ne csüggedj soha,
remény, csalódás, küzdelem, bukás,
Síríg tartó nagy versenyfutás.
Keresni mindig a jót, a szépet,
S meg nem találni, – ez az élet."
(Madách Imre)*

Iskolánk tanulói

10. b

Osztályfőnök: Szöllősiné Mucza Ibolya

Antal Donát
Asztalos András
Bakonyi Ferenc
Bencsik Nikolett
Bötz-Gaál Anikó Nikoletta
Domokos Nándor
Elek Zsófia
Farkas Zsombor
Halasi Máté Pál
Jokhel Mónika Lili

Kaszala Hanna
Kenderes Kinga
Kovács Andrea Erika
Kozma Dorottya
Malecz Ferenc Máté
Nagy Gréta
Nagy Zoltán
Patai Katrin Mária
Sára Csenge
Seres Csenge Virág

Svébis Gergő
Szita Boglárka Piroska
Szivás Luca
Szűcs Vanessza
Terenyi István
Tóth Anasztázia
Váradí Lilla
Vas Tas Péter
Verebélyi Virág

*"Jegyezd meg jól, de ne csüggedj soha,
remény, csalódás, küzdelem, bukás,
Síríg tartó nagy versenyfutás.
Keresni mindig a jót, a szépet,
S meg nem találni, – ez az élet."
(Madách Imre)*

Iskolánk tanulói

10. c

Osztályfőnök: Somodi Rita

Babák Janka
Bálint Enikő
Beretvás Kata
Dakó Tibor
Erki Lara
Gyöngyösi Kristóf
Győri Izabella Éva
Hatvani Noémi
Jáger Jázmin
Kerepeszki Nikolett

Kuruczlaki Réka
László Tamás
Maczkó Eszter
Miklós Csenge Krisztina
Murár Bettina
Nagy Inez
Nagy Lőrinc Sándor
Pusztai Vanda Renáta
Seres Evelin
Szabó Blanka Anna

Szabó Csenge
Szénási Zita
Szűrszabó Emese
Tercsi Klaudia Krisztina
Vandlik Panna Sára
Vass Fanni Éva
Zakar Enikő
Zsiros Katalin Szilvia

*"Jegyezd meg jól, de ne csüggedj soha,
remény, csalódás, küzdelem, bukás,
Síríg tartó nagy versenyfutás.
Keresni mindig a jót, a szépet,
S meg nem találni, – ez az élet."
(Madách Imre)*

Iskolánk tanulói

10. d

Osztályfőnök: Banó Claudia Rita

Andrási Szaboles
Bende Dorina
Börönte Viktória
Budai Máté
Damásdi Patrik
Ernhoffer Gréta
Hegedűs Viktória
Jacobi Dániel
Kasza Zsófia
Kotvics Dominik

Kovács Bettina Fanni
Kovács Evelin
Krasznai Kitti
Kubicsek Anna
Kusztos Nóra
Marozsi Eszter
Molnár Janka
Monzinger Dániel
Nagy Bence Levente
Nagy Klaudia

Nagy Norina
Polereczki Karina Gerda
Potyó Barbara
Pszota Réka
Rác Noémi
Szabó Georgina
Szabó Zsóka
Szűcs Balázs
Tarjányi József
Tóth Szilvia

*"Jegyezd meg jól, de ne csüggedj soha,
remény, csalódás, küzdelem, bukás,
Síríg tartó nagy versenyfutás.
Keresni mindig a jót, a szépet,
S meg nem találni, – ez az élet."
(Madáchi Imre)*

Iskolánk tanulói

11. a

Osztályfőnök: Lázár Györgyné

Bálint Izabella Éva
Balogh Anita
Bódis Domán
Böszén Orsolya
Endre Csilla
Erdei Vivien
Érsek Csenge
Franyó Nóra Alexa
Golovics Gergő
Halasi Katalin

Höss Ferenc
Kiss Eszter Csilla
Kovács Kamilla
Krauter Adrienn
Lipóth Anna
Makány Dóra
Mónus Cintia
Nádkuti Noémi
Nagy Lili
Olajos Hetti Flóra

Pismán Norbert
Pomozai Renáta Dorina
Rádi Zsófia Enikő
Simon Liliána
Tamási Viktor
Tarjányi Stella Gréta
Tóth Hanna

*"Jegyezd meg jól, de ne csüggedj soha,
remény, csalódás, küzdelem, bukás,
Síríg tartó nagy versenyfutás.
Keresni mindig a jót, a szépet,
S meg nem találni, – ez az élet."
(Madách Imre)*

Iskolánk tanulói

11. b

Osztályfőnök: Horváth Róbert

Dakó Milán Gábor
Danka Dominik László
Drabant Máté
Fábián András
Ferenzi Petra
Geiger Csaba
Hegedűs Anna
Holman Péter Miklós
Horváth Gréta
Huszárik Gergő Ádám

Kacsó Janka
Kis Virág
Kisjuhász Anna
Lipóczy Krisztián
Malecz Dominik József
Palakovics Zsanett
Pataki Dóra
Sipos Janka
Sövény Kata
Szabó Patrícia

Szeibert Milán István
Tatár Alex
Tóth Fanni Titanilla
Tóth Gréta
Tóth Laura Mária
Tóth-Pál Imre
Varga Nelli Bernadett

"Jegyezd meg jól, de ne csüggedj soha,
remény, csalódás, küzdelem, bukás,
Síríg tartó nagy versenyfutás.
Keresni mindig a jót, a szépet,
S meg nem találni, – ez az élet."
(Madách Imre)

Iskolánk tanulói 11. c Osztályfőnök: Kontra Éva

Balczer Boglárka Erika
Bán Attila
Both Viktória
Both Vivien
Csernus Abigél Lotti
Deák Milán József
Erdei Emília
Fazekas Anna
Fodor Nóra
Gál Anna Barbara
Gyömbér Petra

Kalmár Vivien Melinda
Kecskeméty Csenge
Koller Hanna
Kotlár Bence Ferenc
Kozma Virág
Kurucz Viktória
Muhari Lilla
Murguly Martin
Pap Kata
Pulai Zsófia
Rafael Indira

Sárai-Szabó Emili
Sópajti Jázmin
Sörös Márk
Szűcs Kornél
Tantó Vivien
Tóth Petra
Vermes Emese
Zoboki Nikolett

*"Jegyezd meg jól, de ne csüggedj soha,
remény, csalódás, küzdelem, bukás,
Síríg tartó nagy versenyfutás.
Keresni mindig a jót, a szépet,
S meg nem találni, – ez az élet."
(Madách Imre)*

Iskolánk tanulói

11. d

Osztályfőnök: Taskovics Gyöngyi

Balázs Viktor
Berta Marcell
Czakó Gina
Durgó Bence
Gosztolya Tünde
Horváth Alexandra
Jánosi Roland Sándor

Katona Viktória
Kecskés Alexandra
Kerekes Adrienn Vivien
Kovács Dominik
Nagy Gábor
Pozsár Hajnalka
Rédei Blanka

Szécsényi Fruzsina
Szeleczi Csaba
Tarjányi Réka
Valkai Zsolt
Várkonyi Gábor Levente
Vég Bernadett
Vígh Edmond Tamás

"Jegyezd meg jól, de ne csüggedj soha,
remény, csalódás, küzdelem, bukkás,
Síríg tartó nagy versenyfutás.
Keresni mindig a jót, a szépet,
S meg nem találni, – ez az élet."
(Madách Imre)

Iskolánk szakképzős tanulói
1/13. p
Pénzügyi-számviteli ügyintéző
Osztályfőnök: Bodorné Balogh Szilvia

Barta Renáta
Csernák Adrián János
Demeter Emilia
Iványi Bernadett Lenke
Kajtár Angéla

Kókai Dóra
Koncz Vivien
Kovács Fanni Csenge
Ménesi Viktória
Nagy Csanád János

Rabb Viktória
Schultz Valentina
Gyöngyike
Szél Máté István
Szűcs Klaudia Orsolya

Felnőttoktatás
1/13. fp
Pénzügyi-számviteli ügyintéző
Osztályfőnök: Magony Andrea

Csaszvan-Kárpáti Katalin
Gyertyános Noémi

Marton Márta
Meskóné Szabó Laura

Seres Anett
Vági Aranka

A 2021/2022-es tanév legfontosabb eseményei

2021.

augusztus 25.
augusztus 23-27.
augusztus 31.
szeptember 1.

Javítóvizsga
Gólyatábor
Tanévnyitó oktatói testületi értekezlet
Tanévnyitó ünnepély, első tanítási nap

szeptember 9.
szeptember 15.
szeptember 16.
szeptember 23.
szept.30. - okt.3.

9-12. osztályok szülői értekezlete
9. évfolyamos tanulók bemenő mérése
10. évfolyamos tanulók kimenő mérése
Sportnap
Határtalanul! program, Erdélyiek látogatása Kecskeméten
#tanuljszakmát! pályaválasztási rendezvény

október 1.
október 5.
október 6.
október 6.
október 8.
október 15.
október 19.
október 19.
október 20.
október 21.
október 22.
okt. 23. - nov. 2.

Pénzügyi-számviteli ügyintéző írásbeli és gyakorlati vizsga
Megemlékezés az aradi vértanúk napjáról
Vállalkozási és bérügyintéző írásbeli és gyakorlati vizsga
Gólyavetélkedő
Megyei Matematikaverseny 1. forduló
Szakmai vizsgák zárása
Mezei futóverseny
9. b és 9. c értékelő megbeszélése, az egy osztályban tanítók értekezlete
9. a és 9. k értékelő megbeszélése, az egy osztályban tanítók értekezlete
Nemzeti ünnep iskolai megemlékezése
Őszi szünet

november 3.
november 5.
november 6.

Halottak napi megemlékezés elhunyt diákokra, tanárookra
Nyílt nap
Dr. Kalotay Kálmán Bajnoki Gyorsíró-, Gépíró-,
Szövegszerkesztő- és Beszédíró Gépíróverseny

november 11.
november 12.
november 16.
november 18.
november 18.
november 19.
november 22.
november 24.
december 3.

Megyei Történelemverseny
Online szalagtűzési ünnepség
Nyílt nap
4 FOR EUROPE Európai Uniós Vetélkedő
Fogadóóra
Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny
Angol nyelv OKTV 1. forduló
Neumann János Egyetem bemutatkozóása
Adománygyűjtés a Magyar Élelmiszerbank Egyesületnek
és a szegedi bohócdoktoroknak

december 6.

Európa-nap

- december 7. Technikumi és szakgimnáziumi tanulók
Bács-Kiskun megyei Történelemversenye
- december 9. 4 FOR EUROPE Európai Unió Vetélkedő, országos döntő
- december 21. Karácsonyi ünnepség
- december 22.- január 2. Téli szünet

2022.

- január 8. Nemes Tihamér Informatikaverseny regionális forduló
- január 10. Megyei Matematikaverseny 1. forduló
- január 13. Pályaorientációs nap
- január 18. Irodai titkár OSZTV 1. forduló
- január 21. I. félév utolsó napja, osztályozó értekezlet
- január 22. Nyolcadikos központi felvételi
- január 26. Gazdálkodás és menedzsment ágazati alapvizsga
- január 29. Nemes Tihamér Informatikaverseny regionális forduló
- január 31. ÁSZÉV irodai ügyviteli ismeretek 1. forduló
- február 1. ÁSZÉV közgazdasági ismeretek 1. forduló
- február 3. Félévi oktatói testületi értekezlet
- február 7. Zrínyi Ilona Matematikaverseny 1. forduló
- február 8. Technikumi és szakgimnáziumi tanulók Bács-Kiskun megyei
Történelemversenye döntő
- február 10. Szülői értekezlet
- február 19. Irodai titkár OSZTV elődöntő
- február 21. Megyei Matematikaverseny 2. forduló
- február 24. Megemlékezés a kommunista és egyéb diktatúrák áldozataira
- március 2. ÁSZÉV közgazdasági ismeretek és irodai ügyviteli ismeretek 2. forduló
- március 3. Szóbeli felvételi vizsga
- március 3. Karrier-nap
- március 4. Egyszer három néha négy című előadás megtekintése
- március 7. Zrínyi Ilona Matematikaverseny 1. forduló
- március 11. Nemzeti ünnep iskolai megemlékezése
- március 17. Fogadóóra
- március 17. Kenguru Nemzetközi Matematikaverseny
- március 18. PISA-mérés
- március 18. Szemléletformálás az ivóvízhasználat és a szennyvízkezelés témakörében
- március 30-31. Barátság Kupa
- április 4-8. Kada-hét
- április 8. Diáknapi
- április 11. Oroszlán Kupa

április 13.	Megemlékezés a Holokauszt magyarországi áldozatairól
április 14-19.	Tavaszi szünet
április 21-22.	Kompetenciamérés
április 19-26.	Teőreök Aladár Országos Tanulói Verseny
április 26.	Kada-évforduló iskolai megemlékezés

április 27.	Osztályozó értekezlet végzős évfolyamok számára
április 27.	Szerenád
április 29.	Ballagás
május 2.	Magyar nyelv és irodalom érettségi vizsga
május 3.	Matematika érettségi vizsga
május 4.	Történelem érettségi vizsga
május 5.	Angol nyelv érettségi vizsga
május 6.	Német nyelv érettségi vizsga
május 10.	Pénzügyi-számviteli ügyintéző írásbeli és gyakorlati vizsga
május 11.	Ágazati szakmai érettségi vizsga
május 12.	Vállalkozási és bértügyintéző írásbeli és gyakorlati vizsga
május 12.	Biológia érettségi vizsga
május 13.	Informatika érettségi vizsga
május 13.	Irodai titkár írásbeli vizsga
május 16.	Emelt szintű informatika érettségi vizsga
május 16.	Irodai titkár gyakorlati vizsga
május 17.	Pénzügyi-számviteli ügyintéző, vállalkozási ügyviteli ügyintéző interaktív vizsga
május 18.	Pénzügyi-számviteli ügyintéző, vállalkozási ügyviteli ügyintéző projektfeladat vizsgatevékenység
május 23.	Szemléletformálás az ivóvízhasználat és a szennyvízkezelés témakörében
május 25.	A Kadások színjátszókör Pipíru idején című előadásának megtekintése
május 26.	Beiskolázási szülői értekezlet
május 27.	5/13. p Pénzügyi-számviteli ügyintéző szóbeli vizsga
május 30.	5/13. v Vállalkozási ügyviteli ügyintéző szóbeli vizsga
május 31.	5/13. t Irodai titkár szóbeli vizsga
június 1.	2/14. p Pénzügyi-számviteli ügyintéző vizsga: portfólióvédés
június 2.	2/14. v Vállalkozási ügyviteli ügyintéző vizsga: portfólióvédés
június 3.	Pedagógusnap ünnepség
június 3.	Megemlékezés a Nemzeti Összetartozás Napjáról
június 10.	10. évfolyamosok ágazati alapvizsgája
június 14.	9-11. és 1/13. évfolyam osztályozó értekezlete
június 15.	Utolsó tanítási nap a strandon
június 15-17.	12. a és 11. a szóbeli érettségi vizsgája
június 16-19.	12. d és 11. d szóbeli érettségi vizsgája
június 20-22.	12. c szóbeli érettségi vizsgája
június 21-23.	12. b szóbeli érettségi vizsgája
június 22.	Tanévzáró ünnepség
június 23.	Beiratkozás
június 28.	Tanévzáró oktatói testületi értekezlet

Kadás diákok tollából Erdei Emília: Körhinta

-Satine, Satine!-rángatta undokan a karom a két jómadár.

-Nem fiúk! Vissza kell érnünk időben, különben édesanyátok mindannyiunknak büntetést szab ki. - makacsoltam meg magam, s utat törve a tömegben keresztül kezdtem húzni őket az ellenkező irányba.

Hátat fordítva ezzel a vidámpark vattacukortól illatozó bejáratának, a vidám gyerekzsivajnak, a pattogatott kukorica ropogásának, a hullámvasúton visító tömegnek.

-Légszi, légszi, légszi!!!!-nyávogták kórusban a fülembé, közben dacosan húzva vissza.

-Gerard! Karl! Elég legyen!-ügyetlenkedtem a karomon függő szatyrokkal egyensúlyozva.-A végén még elszakították a zacskót.

-Kérlek, Satine! Ígérem soha többet nem kérek tőled semmi mást.-biggyesztette le az apró ajkait a vöröshajú fiúcska. Szeplős arcára angyali ábrázatot varázsolt.

-Igen, és ha hazaértünk, még a szobánkat is kitakarítjuk.-helyeselt Karl. Sötét haja miatt senki sem mondta volna meg, hogy a két fiú testvéri kapcsolatban áll egymással.

Mélyet sóhajtván mérlegeltem a szituációt. A kezeim fájtak, az egyenruhámhoz társított cipő törte a sarkam, s mindezek fejében, ha csak eszembe jutott a házimunka - ami a McWood család villájában várt -, egyszerűen elfogott a szédülés. Ha ez a két lurkó állja a szavát, legalább egy kicsivel leszűkíthetem a teendőimet.

-Legyen hát!-adtam be a derekam, s mielőtt észbe kaphattam volna, már a jegypénztárnál tolongók közt lökdösődtem a kasszáig.

Az unott képű, bajuszos nőszemély nem kérdezett semmit, csak a tenyerét nyújtotta a jegyek árért. Megkapva azt, valami mosolyoszerű erőltetett az ábrázatára.

-Jó szórakozást!-bőfögte öblösen.

Karl bátran trappolt előttem. Hosszú fehér zoknijai villogtak a tömeg sötét, egyenesre vasalt nadrágjai közt. Buggyos, sötétzöld, kantáros rövidnadrágja zsebébe rejtve kezeit hol erre, hol arra perdült, semmit sem akart figyelmen kívül hagyni. Gerard valamivel visszafogottabbnak bizonyult. Engedelmes gyerekként sétált mellettem. Mindannyiunk orrát megcsapta a frissen sült gesztenye illata. Az illatot éreztem ugyan, ám a stand megbújt a rengeteg szórakozni vágyó alak közt. Karl hirtelen felkiáltott. Berontott az emberek közé, pillanatok alatt elvesztettem a szemem elől.

-KARL!-kiáltottam utána.

A kis kópének esze ágában sem volt engedelmesen megtorpanni. Egyre szalalmozott a lábak közt, kis híján feldöntött egy babakocsit. Sűrű elnézések közepette loholtam utána, ujjaim satuként kulcsolódtak a mögöttem kétségbeesetten botladozó Gerard karjára. Karl megkerült egy célbadobó sátrat. Egy lány óriási patáliát csapott, nem a rózsaszín medvét nyerte meg neki az édesapja. Karl nyelvet öltött a tomboló amazonra. Jobbra ugrott a gólyalábakon egyensúlyozó bohócnaál. Gerard, meglátva az óriási, kimaszkírozott színészt, bögni kezdett. Hiába a rémülete, idő hiányában figyelmen kívül hagytam. Kardnyelű tartott előadást kisebb csoport turistának az étkezde mellett. A külföldiek ámulattal nézték a bemutatót, egészen Karl támadásáig. A színes,

fénytől bódított sátrak csak úgy cikáztak mellettem. Karl fáradhatatlanul követett valamit, míg nem elért hozzá. A többi sátor mögött egy aprócska stand állt. Az émelyítő illat felerősödött, elhallgattatta a mögöttem sirdogáló Gerardot is. Hárman álltunk megdermedve, szemeinket a gőzölgő gesztenyékét kínáló apró pultra szegezve. A gesztenye frissen volt kisütve, takarosan kikészítve a kerámiatányérra, ám árus közel s távol nem várokozott vásárlók reményében. Karl ezen felbátorodott, míg én elbizonytalanodtam. Magabiztosan odasomfordált, keze már lendült is.

-Nem!-csaptam rá indulattal.

-Áú!-mérgeződött durcás képpel, kezét dörzsölve.

-Nem szabad elvenni!-figyelmeztettem közben, megbizonyosodva, hogy a nagy loholás mekkora kárt okozott a szatyrok tartalmában.

-Miért?-kérdezte meglepetten Gerard.

-Mert nincs itt az eladó.-okítottam.

-És?-kérdezték kórusban.

-És így nem illendő elvenni semmit. Valaki szépen összeszedte a gesztenyét, megsütötte, dolgozott vele. Nem tehetjük meg, hogy egyszerűen elvesszük tőle.-magyaráztam megdörzsölve csuklóm. Az ostoba vászonszatyor piros csíkokat hagyott bőrmön.

A két fiú, úgy tűnt, magába száll egy pillanatra.

-Nagyon helyes.-gondoltam büszkén.-Legalább nekem sikerült alázatot nevelnem ebbe a két ördögfiókába.-gondolatban elismerően vállon veregettem magam.

-Gyertek!-pillantottam le.-MIT MŰVELTEK?-nyíltak tágra a szemeim.

Szétzilált hajam – már ha ez lehetséges – még jobban az égnek meredt. A fiúk nem értek rá nekem válaszolni. Mindketten hörcsög módjára teletömték pofazacskóikat, s hangos nyammogás közepette pusztították a langyos gesztenyét. Az előbbi elégedettséget harag váltotta fel.

-Nem hiszem el. Ez komolyan képtelenség.-akadtam ki.

Több éve annak, hogy ennél a háznál vagyok szolgálatban. A házvezetőnő jobbkezeként ténykedem, néhol dajka feladatokat is ellátva, de a két fiú örök rosszkodása a mai napig meglepetést tud okozni. Mérgesen tettem le a földre a két szatyrot, hogy legalább valami aprót keressek cserébe az elfogyasztott termékért.

-HÉJ, MAGUK!-ordította el magát valaki.

Annyira megrémültem, hogy elejtettem a pénztárcámat. A hang forrása egy magas, sovány, kecskeszakállú férfi volt. Lakókocsijából kilépve egyenest felénk indult. Valami egész megmagyarázhatatlan bizsergett bennem. Afféle menekülési ösztön. A fiúk is ezt érezhették, mivel hátrahagyva mindent – beleértve engem is – futni kezdtek vissza a tömegbe. A férfi vészesen közeledett. Felnyaláboltam a szatyraimat, s mint valami málhás teve, rontottam be én is a potenciális vásárlási szándékkal rendelkezők közé. Szatyraimból almák, narancsok, néhány csomagogyoró, csokoládé és legalább három diós briós repdesett szerte a nagy rohanásban. Az emberek értetlenül néztek rám. Úgy festhettem, mint aki kirabolta a Mikulást, de rajtakapták. Karl – hála a korábbi szökésének – már otthonosan mozgott, így őket követve kereket oldottunk az eladó haragjától.

Egy körhinta előtt torpant csak meg. A szatyrokat a földre dobva támaszkodtam térdeimre. A nagy loholásban kifáradva sandítottam a fiúkra. Azok mit sem törődve

velem – és az előbbi afféle életünkért futunk típusú testmozgással – bámulták áhítattal a színes, különös zenét játszó körhintát. Mihelyt a tudómba kellő mennyiségű levegő áramlott, én magam is szemügyre vettem a különös jelenséget. A hinta egyre írta a köröket, egy lélek sem ült rajta. Érdeklődőket nem láttam a környéken sem. Az emberek vakon sétáltak el a különös masina mellett. Szemeim padot kerestek, ahol elvégezhetem a zsákszemlélt. Bizton hittem, legalább egy szatyornyit bevásárlást szór-tam szét. Meg is találtam. Szerencsémre teljesen üres volt. Letettem rá a holmimat, majd a pénztárcámból némi aprót kotortam elő. Őszintén reméltem, Mrs. McWood visszaadja majd ennek a kis kiruccanásnak az árát, vagy legalább nem vonja le az elvesztett bevásárlás árát.

-Tessék, fiúk!-hívtam őket. Most bezzeg hallgattak rám.

Szaladtak a kasszához. Hátradőlve tettem fel kezem a háttámlára. Néztem a körhinta fel-le mozgó griffmadarait; a tűzokádó, fehér sárkányt; a sárga szemű, vörös rókát; a beazonosíthatatlan fajtájú nagymacska, kinek óriási fogai kilógtak a szájából; az előtte szaladó rémült félig ember, félig ló lényt, melynek hajába egy apró manócska kapaszkodott; a mamutféjú teremtményt, ami duplaféjú fejszóját magasba emelve próbált lesújtani egy előtte kardját emelő, embertestű, sebhelyes nyúlra; a tyúklábakon járó viskót.

-Hölgyem!-szólított egy érdes hang a srácokhoz.

-Mi a probléma?-tudakoltam a kasszához érve. Odabent egy ember sem volt kivehető.

-A gyerekek túl kicsik, szükség van rá, hogy ön is felüljön velük.

-Már megbocsásson, de a gyerekek nyolc- és tízévesek. -Ültek egyedül körhintán ez előtt is.-értetlenkedtem a szatyrokat figyelve. Ha a maradék bevásárlást is elveszítem, Mrs McWood bizton a fejem veszi.

-Ez a szabály.-hajlott meg a hang. Furcsa hajlítás volt ez. Felkeltette a figyelmem. Mintha nem is ajkak formálnák a szavakat.

-Legyen!-engedtem el a dolgot.

Karl felugrált a lépcsőfokokon, egyből felült a nagymacska hátára. Meg sem lepődtem rajta. Gerard a vörös rókát célozta meg. Magam sem tudnám, miért döntöttem a mamutféjú, embertestű rémség mellett. Talán mert innen mindkettőjükre ráláttam. A hinta hangos kattanással elindult. A teremtmények fel-le mozogva követték a zene ritmusát. Kezdetben kínosan feszengtem a bundás mamut hátán, kinek duplaféjú fejszóját a magasba emelkedett, épp a fejem felett. Karl vigyorogva nézte, ahogy a kentaur menekül előle. Gerard elvarázsolva térképezte fel a tyúklábakon egyensúlyozó házat maga előtt, rókája kecses ugrással vetődött felé. A körhinta felgyorsult. A fiúkkal egyszerre tört fel belőlem egy izgatottságtól tocsogó kacaj. Szorosabban kapaszkodtam. Csillogó szemekkel fordultak felém. Ám a hinta nem állapodott meg ezen a sebességen, egyre gyorsult. A sejtelmes zene egyenesen kísértetiessé alakult. Libabőrössé vált tőle a karom. Valami ordított, hörgés követte, morgó vijjogás, egy kétségbeesett segélykiáltás, a fémek egymásnak ütődő csilingelése. Akár egy rossz álom. Megmozdult alattam a talaj. Olyan gyorsan pörögünk, hogy a kinti világ elmosódott masszának hatott.

-SATINE!-kiáltott Karl.

A nagymacska alatta megelevenedett. Tagjai kiolvadtak, torkából oroszlánokat meg-

szégyenítő ordítással tört ki a rúdról, amihez hozzá volt erősítve.

-MI TÖRTÉNIK?-értetlenkedett Gerard. Rókájának szemei élénken villogtak. Lompos farkán égnek meredt a dús bunda.

-Fogalmam sincs.-akartam kiáltani, de nem maradt rá időm. El kellett hajolnom a lendülő fejsze előtt.

A súlyos fegyver a nyúl rúdjába vágódott. Fertelmes recsenések kíséretében az összes teremtmény kettétörte a rúdját. A körhinta teteje nyikorogni kezdett felettünk. Mielőtt felfoghattam volna, dübörögve imbolyogni kezdett. Lángnyelv tört utat magának, egyenest a körhinta közepét célozta meg. Az építmény felgyulladt, a teteje pedig egyszerűen ránk omlott. Egy pillanatra még láttam Gerard könnyes arcát, Karl vetődését testvére felé, majd az egész világ sötétségbe borult.

Saját szívverésem betöltötte az elmém, magamhoz térített. Szemeim kipattantak. Hirtelen ötlettől vezérelve megpróbáltam felülni. Homlokom durván találkozott valamivel. Szédülten zuhantam vissza hanyatt fekvésbe. Nyöszörögve tapogattam meg esetleges dudorom helyét.

-Mi volt ez?-hunyorítottam.

Görbe, fehéres dolog tekergett felettem. Akaratos szellő csapott meg szigorúan jobb oldalról. Fintorogva fordultam szembe vele.

-ÁÁÁÁ!-sikítva, hadonászva menekültem volna, ha ezt a fehér dolog is engedi.

Nagydarab, bundás alak hevert mellettem a pázsiton. Egyik agyarába vertem be a fejem az imént. Sikításomra mozgolódni kezdett. Fején összegyűrődött a bőr. Pánikomban azt sem tudtam, mihez kapjak. Megússem? Meneküljek? Szemhéja felszaladt. Ámulatba ejtő, vadságot ontó, állati, borostyán szemek. Nyugodt pillantása zavarodottá, döbrentté vált. Újabb ordítás kíséretében felpattantam, átugorva az agyarát rohanni kezdtem, amerre az orrom vitt. Át a pázsiton. A cipőim nem tudták tartani velem az iramot, egyszerűen lerúgva őket magamról rohantam az életemért. Rózsaszín leveleket hajtó bokor csalta magára a figyelmem. A kétlábon járó mamutember után kevéssé akartam megszemlélni. Könnyedén átlendültem egy kidőlt fa törzsén. Az erdő avarában szaladva cikáztak szemeim menedéket keresve. Az avart egy részen fű váltotta fel, térdig érő, kék sipkás gombák buborékokat eregettek. Különös füvet látni fenyőfák tövében. Talpam mindenestre hálát rebegett a puha talajért. Igyekeztem úgy szlalomozni a fák közt, hogy hátam mögé mindig kerüljön egy fástörzsű növény. A mögöttem erősödő csörtetésből egyértelmű volt: a hajsza közel sem ért még véget.

A fenyves, füves erdőben forró szél borzolta össze a hajam. Könnybe lábadt tőle a szemem. Orrom ismeretlen illatok tömítették. Tocsogó hangokat vertek lépteim az egyre mocsarasodó talajban. Tőlem jobbra kis lép terült szét. Közepén néhány krokodiltestű, kígyófejű teremtmény legelészett békésen. Szájukból hínárra emlékeztető növények lógtak, hátukon csak úgy burjánzott a moha, szemük halványzölden csillogott. Teljes nyugalommal táplálkoztak, közben szemmel tartva engem. Néhány fiatalabb példány a vízben csörtetve fogócskázott. Az egyik hátáról apró, királykék madár röppent a magasba. Odafentről néhány kíváncsi, bordó bundájú majmocska pislogott lefelé. A farkuk irracionálisan hosszú volt, körbetekeredett az ágon, amin fejfelé

lógatok. Fülük túl nagy, lefelé konyuló. Lejtő következett. A nagy nézelődésben megbotlottam a saját lábamban. Egyensúlyom veszítve csúsztam meg a puha pázsiton. Hátamra borulva siklottam egyre lentebb. Sikítások közepette esetlenül próbáltam lelassítani magam. Purrogó hang kíséretében egy madár tört elő a sűrűsödő aljnövényzetből. Bőrkérges hátán tüskék sorakoztak, szárnyai helyén hátborzongató recés kampók görbültek, lábai akár egy dinoszaurusznak. Feje ugyan csőrben végződött, ám csőrének pereme fog nagyságú kinövésekbe olvadt. A szárnyeteg nem lehetett feleakkora sem, mint én, mégis halálra rémített. A nyomomba eredve csattogtatta csőrét. Hosszú szárnykinövéseivel utánam kapott. Karmos lábai feltépték a gyepet. Az egyre ritkuló fákat csobogó hang kergette messze.

-Egy folyó?-eszméltem rá nem győzve elégszer sokkot kapni.

Nagy csobbanással merültem alá az erős sodrásban. Az azúrkék vízben vergődve bukfeneczem párat. Az erős sodrásban kétségbeesetten küzdöttem a felszínen maradásért. Három kérdés keringett egyre a fejemben: Hogy kerültem ide? Hol van Karl és Gerard? Vajon Mrs. McWood ezért a kis kiruccanásért mennyit von le az amúgy is lehetetlenül kevés béremből?

Durván csapódtam neki a hegyes szikláknak. Egy hullám fölém kerekedett. A víz alá taszított. Eltompult hangok közepette csak a felszaladó buborékok pezsgését hallottam. Az összes megmaradt erőmmel felküzdöttem magam a víz fölé. A mamut kezébe véve a fejszét sújtott le a madárszörnyre. Útésem nem ért célt, de a jószág inkább kerekelt oldott. A mamut most a víz felé fordult. Tekintetünk találkozott. Hirtelen tapadókorongos csáp tekeredett a nyakam köré. Durva rántással újra a vízfelszín alatt találtam magam. Nehezmre esett kinyitni a szemem. Egy női arcot láttam, derékig legalábbis ember volt. Onnan lefelé polip.

-Hátha csak meg akar menteni.-ötlött fel bennem.

Hipotézisem meghazudtoló vicсорát látva inkább mégis a küzdés mellett döntöttem. A lány nem szándékozott szabadon bocsájtani. Mélyebbre és mélyebbre ráncigált, levegőm vészesen fogyott. Kiegyenlítettlen küzdelmünk egy óriási csobbanás szakította félbe. Csillogó tárgy lendült, keresztülvágva a vizet egyenest az egyik polipkarba mélyedt, elvágta azt. A lány rémes rikácsolás közepette esett neki támadójának. Őrült kaszabolásban végül alulmaradt, néhány karját veszítve úszott tova. Durva kéz markolt rá a grabancomra. Egyszerűen kirántott a vízből.

Vizes rongyaimban dideregve terültem el a pázsiton. Vizes hajam az arcomra tapadt. Tüdőm köhögés rázza, számból víz folyt. Eddigi üldözöm egycsapásra megmentőm-mé vált. Tette akaratlan váltott ki belőlem némi bizalmat. Hajam mögül lestem, mikor bukkan elő ő maga is a vízből. Óriási kéz mart a partba, majd még egy. A kétfejű fejszét maga elé dobta. Megtámaszkodott és feltolta magát. Dús bundája csillogott a napfényben. Víz csepegett róla. Megrázta magát, ezzel szerteszórva a rajta felgyülemllett vizet.

-Hol...hol vagyok?-kúsztam hátrébb tőle. Arra, hogy kicsoda ő, túl rémisztőnek tűnt rákérdezni.

-Hisz egyértelmű, nem?-mutatott ormányával az egyik irányba. Mély hangja illet állatias külsőjéhez.-Ez itt Cillindér.

Kadás diákok tollából

Fazekas Anna:
Hullámvasút

Az izgatottságtól remeg a lábam,
Mert egy magas hullámvasutat láttam.
A barátaim nem akartak jönni,
Őket félelem és megbánás gyötri.

A kigyózó sorban egyedül állok,
Amit én most egyáltalán nem bánok.
Elöttem borzasztóan hosszú sor áll,
Majd az ölembé csukódik a korlát.

Egy pillanat volt az egész várakozás,
És már kezdődik is az álmodozás.
Az elején minden nagyon homályos,
A vasutam egészen ingoványos.

Hol fel, hol le, hol forogva utazok,
És utamon mit sem ér a szavatok!
Én vagyok, aki itt mindent irányít,
Ez a hullámvasút mégis kikészít...

A vezetés kicsúszott a kezemből,
Vissza kell jutnom a kibillenésből.
Nagyon lassan emlekedem a csúcsra,
Míntha felfelé csak az erőm húzna.

Nehezen, de felértem a tetőre,
Induljon hát a menet, a jövőbe!
A hajamat lobogtatja a hús szél,
Ilyen az, ha az ember igazán él.

Végre kiengedhetem a hangomat,
Az égbé emelhetem a karomat!
Megérinthetném a puha felhőket,
És a magányom újra hátradőlhet.

A gyomrom liftezik az életemtől,
Végre lejöhöttem a fellegekbe.
Nagyobb hullámvasút vár rám távolabb.
Mennyivel lesz az életem ott másabb?

Fazekas Ann:
Szép pillangó

Egy üres mezőn sétálok éppen,
Minden elcsendesült már jó régen.
Érzem, hogy egy nagy vihar közeleg,
A levegő párás és dögmeleg.

A fűben ülök, ami nyomasztó,
De felém repül egy szép pillangó.
Rászáll a könnytől ázott kezemre,
A könnycseppek pont akkor estek le.

Magányom itta a szép pillangó.
Így a kedvem nem volt oly' hervadó.
De a fájdalmam így sem múlandó,
Mert az elmém ugyanúgy fullasztó.

Miért nem bújtál el, szép pillangó?
El fogsz pusztulni a nagy vihartól!
Nem lesz senkim, ha még te is itt hagysz,
És ezért is a félelmem izzaszt!

A nagy vihart te teremtéd, Drágám!
Én is egy vagyok a képzeted szárnyán!
Csakis te irányítod az elméd,
És ezzel itt tiéd a mindenség!

Nézd! Az ég a villámtól villanó!
Nem tudlak megóvni, szép pillangó!
Kérlek, bújj el gyorsan, mihamarabb,
És gyere vissza, ha kisüt a nap!

Nem foglak magadra hagyni, Drágám!
Hisz most éppen nagy szükséged van rám!
Nyugodtan hunyd le mindkét szemedet,
Én végig itt maradok melletted!

Elkezd szakadni a hideg eső,
A szél pedig túlságosan erős.
Reménykedve nyitom ki a szemem,
És a viharban nem voltál velem.

Kadás diákok tollából

Kovács Bettina: Hazugságban élttem

Éjjel egy óra felé járt az idő, mikor motoszkálásra ébredtem a nappali felől. Egyre közeledett a hang forrása, majd kinyílt a szobám ajtaja. Próbáltam úgy tenni, mint aki alszik, pedig belül remegtem. Ki sem mertem nyitni a szemem, mert éreztem, hogy itt van felettem, és engem néz. Lassú, kimért léptekkel indult körbe a szobámban. Tudni akartam, hogy ki az, ezért oldalamra fordultam, és csak annyira nyitottam ki a szemem, hogy éppen csak lássam az alakot. Egy magas, jó testfelépítésű férfinak tűnt, sötét ruhában. Mondjuk ezzel nem sok minden tudok kezdeni, ha feljelentést szeretnék a férfi ellen tenni. Arra lettem figyelmes, hogy kiment a szobából, és halkán becsukta maga mögött az ajtót, majd a bejárati ajtónk nyikorgásából arra következtettem, hogy a házat is elhagyta.

Az éjjel történetek után kissé megviselten keltem ki az ágyból, amit a szüleim is észrevettek. Nem akartam szólni nekik, mert nem akartam őket megijeszteni, pedig tudom, hogy erről tudniuk kéne. Éppen a szokásos reggeli csevegés közepén csengettek. Felálltam a helyemről, és a bejárat felé vettem az irányt. Egy 50 év körül férfi nézett velem szembe.

- Jó reggelt kívánok, hölgyem! Alfred vagyok, az új szomszéd. – mutatkozott be a férfi, majd mögülem az apám nyújtotta a kezét felé – Gondoltam, hogy meghívnam Önöket hozzánk ma estére vacsorázni, hogy jobban megismerhessem Önöket!

- Igazán kedves Öntől, Alfred – mondta anyám, akin láttam hogy odáig van az új szomszédért.

- Nagyszerű, este hétre várom Önöket – mondta a szomszéd, majd elindult.

Számomra elég furcsának tűnt ez a férfi. De lehetséges, hogy csak az éjjel miatt. Befejtük a reggelit, majd összekészülődtem és futni indultam. Ha stresszes vagyok vagy valami bánt, mindig elmegyek futni, mert megfeledkezem a problémáimról emiatt. A szokásos, eldugott útvonalamon futottam, a fülemben zene szólt, de mégis úgy éreztem, hogy valami nincs rendben. Megálltam és körbenéztem, de sehol sem láttam senkit. Vállat rántottam, és tovább indultam azt gondolva, hogy paranoiás vagyok, mikor két kezet éreztem az arcomon, és elsötétült minden....

Mikor felébredtem, nem tudtam, hol vagyok. Az első dolog, amit megláttam, az egy koszos plafon volt. A szemembe világított az erős LED izzó fénye. Lehajtottam a fejem, és körbenéztem. Sehol egy ablak, polc és dobozok mindenhol. Ez egy pince, csak tudnám, hogy hol. A kezeim egy gerendához voltak kötözve, a bokámon pedig bilincs tette lehetetlenné a kiszabadulásom. Hangokat hallottam a lépcső felől. Egy magas, jó testfelépítésű férfi állt velem szemben. Hosszú sötét haja és kék szeme volt, arcán sötét borosta volt, karjai teljesen tetováltak. Fekete trikó feszült felsötétstén, lábait pedig egy szintén fekete színű nadrág takarta el.

- Mondd, már nem is emlékszel rám? – kérdezte a férfi, mire a fejemet ráztam – Az éjjel látogatóban jártam nálad, de mi már azelőtt is találkoztunk, de erre hagyom, hogy magadtól gyere rá, Cath – guggolt le elém, és nézett mélyen szemembe.

Több dolog futott végig az agyamon, kérdések és válaszok egyaránt. Már biztos vagyok abban, hogy Ő volt a szobámban az éjjel, és hogy nem egy random szervkereskedő. Viszont abból, amit mondott, az is kivehető volt, hogy valahonnan mi ismerjük egymást, de hogy ki Ő, mit akar, miért éppen most, azt nem tudom. A filozofálásomból mély hangja zökkentett ki. Egy képet nyújtott felém. Életemben nem láttam még ezt a képet, de valamiért jó érzés fogott el, mikor ránéztem. Három kisgyerek ült a földön, a háttérből ítélve egy udvaron. A fiú, aki középen ül, valószínűleg a fogvartatóm lehet, mivel elképesztően hasonlítanak. A jobb oldalán egy barna hajú, kék szemű lány ült szorosan a kezét fogva és hozzábújva. Balra a fiútól pedig egy zöld szemű, szőke, göndör hajú kislány ült, pusztít adva a fiúnak. Benne magamat láttam. Vigyorogva néztem a képet, mikor a rablóm kitépte a kezemből és felviharzott a lépcsőn. Nem tudtam mit reagálni az elmúlt eseménysorra, egyszerűen elsírtam magam. A sok sírástól már biztosan vörösek voltak a szemeim. Fájtak, és alig tudtam nyitva tartani őket, mintha mázsás súly nehezedett volna rájuk. Nem bírtam tovább tartani magam, egyszerűen elnyomott az álom.

A füben ültem, mikor három kisgyereket láttam szaladni az udvarban. Egyikük egy fekete hajú, kék szemű fiúcska volt, és mindkét kezét egy-egy kislány fogta. Jobb oldalán egy barna hajú, kék szemű kislány futott, balján pedig egy smaragdzöld szemű, szőke fürtös kislány fogta a kezét. A fiú elengedte a lányok kezét, és egyedül szaladt tovább előre.

- Tracy, Cath, aki nyer, azé első kör a biciklin! – kiáltotta a kisfiú. A két kislány csak úgy szaladt a fiú felé. A Tracy nevű kislány elesett, ezért Cath ért be hamarabb. Szembeállt velem, és meredten nézett rám.

Mintha csak a tükörképem láttam volna. Ugyanolyan a szeme és a haja színe, fürtjei úgy hullanak a vállára, mint nekem, mikor kislány voltam. A szája és az arca formája is, mint az enyém. Elképesztően ijesztő, mekkora a hasonlóság köztem és a kislány közt. Elképesztően jött ki, és mondani akart valamit, de álmomból halk szipogás zökkentett ki. Kinyitottam a szemem, és a rablómat láttam magam előtt. Térdeit az arca elé húzva ült és szipogott. Megérezhette, hogy ébren vagyok, mivel térde helyett egyből rám emelte a tekintetét.

- Tudod, Cathrine – kezdte el –, nagyon régóta vártam ezt a találkozást. Hogy végre újra láthassalak. De addig, amíg nem emlékszel, kivitelezhetetlen ez a beszélgetés. Hiszen úgysem emlékeznél semmire. És én nem mondok semmit, mert tudom, hogy úgysem hinnél nekem, csak akkor, ha magadtól fogsz az igazságra rájönni.

Csak néztünk egymásra szótlánul. Nem értettem a helyzetet, de abban biztos voltam, hogy nem akar bántani, és a zord külső érző szívet takar. De arra még mindig nem

jöttem rá, hogy ki Ő, és hogy honnan ismerhetem.

- Tudod mit? Mutatok neked egy videót, hátha segít! – mondta, és elővett egy kazettát.

Odasétált egy polchoz, és levette a föliát róla. Egy régi televízió és egy kazettalejátszó volt alatta. Betette a kazettát, és elindult a videó.

Három kisgyereket láttam szaladni egy udvarban, pontosan abban, amelyikkel álmodtam. Az egyik gyerek egy fekete hajú, kék szemű fiúcska volt, és mindkét kezét egy-egy kislány fogta. Jobb oldalán egy barna hajú, kék szemű kislány futott, balján pedig egy smaragdzöld szemű, szőke fürtös kislány fogta a kezét. A fiú elengedte a lányok kezét és egyedül szaladt tovább előre.

- Tracy, Cath, aki nyer, azé első kör a biciklin! – kiáltotta a kislány. A két kislány csak úgy szaladt a fiú felé. A Tracy nevű kislány elesett, ezért Cath ért be hamarabb.

- Dylan, nyertem! Láttad?? – ujjongott a smaragdzöld szemű kislány. Odasétált a biciklihez, és nézte.

– Dylan, nem merek felülni – biggyesztette le a száját a kislány.

- Gyere, akkor nézzük Tracyvel a felhőket! – mondta, majd megfogta a kislány kezét, és leültek a fűbe. A képen egy kopasz, negyvenes férfi tűnt fel. Nagyon ismerős volt valahonnan. A sráca néztem, aki mosolyogva nézte a felvételt.

- Alfred, – szólt a kamera mögül egy női hang, ami ismerősen csengett. A vér megfagyott bennem....Alfred, a szomszéd! – nézd, milyen aranyosak! Cath és Dylan biztosan egy pár lesznek. Elvászthatatlanok már most.

- Tracy is nagyon szereti Cathrine-t – mondta Alfred –, olyanok, mintha testvérek lennének. Csinálok róluk egy képet. Gyerekek! Üljetek oda kérlek, lefotózom a kedvenc gyerekeimet a világon – mondta, és leültek a zöld gyepre a gyerekek. Alfred lefényképezte őket. A két kislány a fiú kezét fogta, pont úgy, ahogy azon a képen, amit a fogva tartóm mutatott.

A videó véget ért. A pulzusom az egekbe szökött, zsongott a fejem, és erős hányinger kapott el. Nem tudtam hová tenni ezt a egészet. Ekkor ajtónyikorgást hallottam, majd lépteket a lépcső felől. Megjelent Alfred, és még több lett bennem a kérdőjel.

- Cathrine, nem is tudom, hol kezdjem ezt az egészet. – kezdett egy sejtetően hosszú monológba Alfred. – Aznap este, mikor ezek a felvételek készültek, az édesanyádat és édesapádat meggyilkolták, te pedig eltűntél 12 évre. Mindenhol kerestünk téged, de sehol nem találtunk egészen mostanáig. Épp az egyik utcában kocsikáztunk, ahogy itt nyaraltunk a környéken, mikor észrevettünk téged futás közben, pontosabban Dylan vett észre. Hazáig követtünk, és egy darabig ott álltunk a házatok előtt, mikor megláttuk hogy a szomszéd ház eladó. Új életet akartunk és egy új környezetet. Ahogy megláttuk az eladó táblát, tudtuk, hogy ez lesz az a ház, így újra közel lehettünk

hozzád, és nem egy kontinens választ el minket tőled. De van valami, amiről tudnod kell. Az emberek, akiket a szüleidnek hiszel, valójában az igazi szüleid gyilkosai. A hatóságok is keresik őket és téged is. Nem tettünk bejelentést, ahogy megtaláltunk téged, mivel úgy gondoltuk, hogy tudnod kell a teljes igazságot, és neked kell a sorsod felől dönteni.

Sokkoltak Alfred szavai. 12 évig hazugságban éltem két gyilkossal, akik a szüleimnek adták ki magukat. És az elmúlt 12 év előtti időszakból semmire nem emlékszem. Nekem ez sok volt egyszerre.

- Megkérhetnélek titeket, hogy hagyjatok magamra? Kell egy kis tér és egyedüllét, hogy fel tudjam dolgozni ezt az egészet.

- Emlékszel már valamire? – kérdezte Dylan, mire csak a fejemet csóváltam. Szemeim már a sós könnyek marták, de nem akartam előttük sírni. Kérésemnek eleget tettek és kimentek. Ekkor zokogásban törtem ki, és álomba sírtam magam.

Egy rózsaszín szobában ültem egy fotelben. A zöld szemű, fürtös kislány szaladt be a szobába, mögötte egy szintén zöld szemű, vörös hullámos hajú nő szaladt. Hatalmas hasonlóságot fedeztem fel kettejük kinézetben. Olyanok voltak, mint két tojás. Önfeledten játszottak és nevettek, mikor megérkezett egy női alak fekete ruhában. Hatalmas puffanás, és a vöröshajú nő már a földön feküdt. A másik nő a kislány felé vette az irányt. Lehúzta a fejéről a kapucniját, és azt a nőt láttam, akit ezidáig az anyámnak hittem. Ekkor megjelent egy magas, sötét hajú férfi az ajtóban, de egy kéz elrántotta a fejét. A nő felkapta a kislányt, és kirohant vele a házból.

Felriadtam...még mindig bíztam abban, hogy ez az egész annak a következménye, hogy belebeszéltek a fejembe az egészet. Összeszorítottam a szemem, és képeket láttam. Egy sötét hajú kisfiút és kislányt láttam, azokat, akik a képen voltak. A következő kép szintén velük volt, és rajtuk kívül Alfred és egy szőke hajú, kékes szürkés szemű nő volt, akikkel egy kanapén ültem és mesét néztem. Az ezutáni kép pedig két ismeretlen embert ábrázolt velem, ahogy az ágyban összebújva beszélgettünk. Az utolsó pedig az a kép, mikor az a két ember, akit szüleimnek hittem, egy autó felé rohannak, velem a kezükben.

Úgy folyt rólam az izzadság, mint akit nyakon öntöttek egy vödör vízzel, de közben mégis annyira remegtem, mint aki a fagyban ül. Sírtam, szívem szerint a falat ütöttem volna, de még mindig meg voltak kötve a kezeim. Ordítani kezdtem, valamivel le kellett vezetnem a feszültséget ami felgyülemlt bennem. Ekkor megjelent négy ember. Dylan, Alfred és két nő. Egyikük velem egyidős lehetett...megismertem a tekintetét. Tracy volt az.

- Tracy... – mondtam még mindig sírva, mire odajött hozzám, kikötötte a kezeim és átölelt. Nagy szükségem volt erre. Jobban szemügyre vettem a másik nőt. Ötvenes éveiben járhatott, szőke haja és kék szeme volt. Ez az a nő, akit álomban láttam.

Ekkor beugrott egy név. Ránéztem, és rákérdeztem, hogy jól gondolom-e – Yvett? – szemei könnybe lábadtak.

Az emlékképek bevilanása után elképesztően gyorsan rohant az idő. Egész nap csak beszélgettünk. Kitérgyaltuk, hogy kivel mi történt az elmúlt 12 évben. Meséltek rólam és a múltamról, a szüleimről és a halálukról. Kiderült, hogy Dylan szerelmes volt belém, mikor kicsik voltunk, hogy Tracyvel olyanok voltunk, mint a testvérek, és hogy rengeteget voltam velük. Elmesélték, hogy Európában éltünk ezelőtt, hogy a szüleim úgy kezeltek, mint egy hercegnőt. Sok-sok képet is mutattak nekem róluk, mivel a nagyszüleim nekik adtak egy csomót, mert Dylanék szülei és az én szüleim elképesztően jóban voltak. Mikor elmondtam nekik, hogy milyen képek ugrottak be, rákérdeztem, hogy a szüleim valóban úgy haltak-e meg, ahogyan arra én emlékszem. Hang nélkül bólintottak.

- Tudod, Cathy – kezdett bele Yvett – a szüleid gyilkosait nem kapták el, hiába vannak bizonyítékok arra, hogy ők tették.

- De hogy nem kapták még el őket?? Hiszen az egész világon keresik őket – kérdeztem hitetlenkedve.

- Azt mondtad, hogy az első pár évben alig mentetek valahová. Nyilván azért, hogy ne ismerjék fel őket. Cathy eltelt 12 év...majdhogynem teljesen lezártnak tekintik az ügyet. Valamint az ilyen gazembereknek megvannak az eszközeik arra, hogy minden nyom nélkül felszívódjanak.

- Ez olyan igazságtalan – mormogtam az orrom alatt.

- Az egyetlen, aki tud ez ellen tenni – térdelt eléem Dylan –, az te vagy, Cathy. Te vagy az elveszett darabja a kirakósnak, és ha megtalálnak, akkor tudsz csak igazságot szolgáltatni.

Igazuk van, szólnom kellene. De félek. Félek attól, hogy nekik bármi bajuk esne, és ismét elszakítanak tőlük, vagy annál is rosszabb történhet. Mielőtt cselekednék, szeretnék beszélni azokkal, akik egész életemben hazudtak nekem. Akik miatt nincs családom, akik miatt elveszítettem a barátaim, akik miatt jelenleg egy jelentéktelen porszemnek érzem magam.

Elmúlt már éjfél. Mindenki aludt a házban, én pedig csak feküdtem a vendégszobában, és a plafont bámultam. Bekapcsoltam a tv-t, amiben épp azt mutatták, hogy eltűntem. Cathrine Williams eltűnt, kérem, aki látja, értesítse a kép alján található számot... Még csak nem is ez a nevem. Mármint a Cathrine stimmel, csak nem Williams, hanem Brook. Annyira szeretném őket számonkérni a cselekvéseikért. Nem bírtam tovább, muszáj volt lépnem. Belebújtam a ruhámba és hazamentem. A házba belépve egy hahót kiáltottam, mire azonnal lesprinteltek az emeletről. Megöleltek, és elkezdték mondani, hogy mennyire aggódtak értem. Egyszerűen rosszul voltam minden szótól, amit kiejtettek a szájukon, és az érintéseiktől. Kiszabadítottam magam, és

könnyes szemmel néztem rájuk.

- Kicsim, mi a baj? – kérdezte Karen. Az a nő, aki 12 évig egy hazugságbuborékban tartott. Aki elvette tőlem azokat, akiket a legjobban szerettem.

- Szerinted mi, „Anyá”? – kérdeztem szarkazmussal a hangomban. – Tudok mindent.

Síri csend volt, a feszültséget vágni lehetett a szobában. Karen csak üresen meredt rám, ahogyan az Apámnak hitt férfi is, pontosabban Josh.

- Tudod, Kicsim – kezdett bele az Anyám –, pont olyan idős voltam, mint te, mikor ebbe az egészbe belecsöppentem Apáddal. Először pitiáner kis lopásnak indult, majd egyre nagyobb és nagyobb értékben loptuk el a dolgokat. Miért is ne tettük volna? A gazdagok bármikor meg tudják venni ezeket, mi pedig olyan szegények voltunk, mint a templom egere. A legnagyobb rablásunk egy ékszerboltban volt. Közel 100 millió eurónyi értékben hoztunk el a helyszínről különböző ékszereket. Ekkor keresett fel minket egy vezér, hogy csatlakozzunk hozzájuk a csapatba, cserében jól megfizetnek minket. Gondolkoznunk sem kellett, egyből elvállaltuk. A feladatunk az volt, hogy menjünk el a házatokba Londonba, és hozzuk el a széfben található pénzt és értékeket. Azt hittük, hogy senki sem lesz otthon, az egész művelet ezen az alapon épült fel. Mikor beléptünk a házba, az édesapád fogadott minket az ajtóban. Akkora ütést mérünk rá, hogy eszméletét veszítse, de ne haljon meg. Átrohantunk a dolgozószobába, és elkezdtük kipakolni a széfet, mikor autóhangot hallottunk az udvarból. Azonnal elrejtettük az igazi Apádat, és elbújtunk. Édesanyád és te éppen csak hazaértetek, és nem sejtettetek semmit. A szobádba ráncigáltad őt, hogy játszatok. Az idő telt, és tisztában voltunk azzal, hogy Apád vissza fogja szerezni az eszméletét hamarosan. Azt tettük, amit a legjobbnak gondoltunk, fogtuk a lövét, és szemtanúk hagyása nélkül menekültünk. Téged sem otthagyni, sem pedig bántani nem volt szívünk. Tudod, nekem nem lehet gyereke, pedig minden vágyam ez volt, ezért is hoztunk magunkkal. Mivel tudtuk, mekkora port fog kavarni az egész, ezért menekültünk. Mivel pici voltál, tudtuk, hogy nem fogsz emlékezni ezekre. És most itt vagyunk... Mondd, hogy jöttél rá ezekre?

- Nem hiába tűntem el napokra, emlékképek villantak be, és tér kellett nekem – hazudtam, mert nem akartam Dylanéket bajba sodorni.

- És mondd – kérdezte Josh –, mihez szeretnél most kezdeni?

Ekkor ajtócsapódásra lettem figyelmes a bejárat felől. Körülbelül 20 rendőr rontott be a házba, és teperték le a földre Karent és Josht. Zsongani kezdett a fejem, minden elhomályosult és elsötétült...

Fehér plafon és a szememet vakító LED fény volt az első dolog, amit megláttam. Elbillentettem a fejem, és egy infúziós állványt láttam. Szóval kórházban vagyok. Jobbra fordítottam a fejem, és tekintetem Dylanra tévedt, aki a kezem szorította. Levágatta a haját...mióta vagyok vajon itt? Elkezdtem mozgatni a kezem, mire Dylan

felkelt. Rám nézett tengerkéek szemeivel, és kérdően pillantott rám.

- Először is, mikor vágattad le a hajad? Amúgy elképesztően jól áll. Másodszor, mióta vagyon itt?

- Ma hajnal óta. Mikor át akartam menni hozzád a szobába, és nem találtalak, szóltam a családomnak, és értesítettük a hatóságokat. Nem mertünk téged velük egyedül hagyni. Mikor bementek a rendőrök és elfogták Karent és Josht, elájultál. Fodrásznál pedig ma reggel voltam. – húzta ki magát büszkén. Hogy őszinte legyek, jobban állt ez a haj neki – Várj, szólok egy orvosnak.

Az orvos úgy ítélte meg, hogy minden rendben van, és másnap már haza is mehetek. Alfredék ragaszkodtak hozzá, hogy hozzájuk költözzenek. Ami azt illeti, nem volt ellennemre. Nem akartam abban a házban egyedül lenni, valamint nagyon megszerettem őket ilyen rövid időn belül. Miután kiengedtek a kórházból, átvittem a cuccaim nagy részét hozzájuk. A vendégszoba már hivatalosan is az enyém lett. Végre úgy éreztem, megtaláltam a helyemet, és fontos vagyok valakinek.

pár héttel később

Rengeteget beszélgettünk az utóbbi hetekben, mióta együtt élek a Robinson családdal. Hatalmas a bizalom és a szeretet. Bár én nem teljesen emlékszem, ők azt mondják, minden pont olyan, mint régen. Aproó szeretet és bizalom. Ha őszinte szeretnék lenni, kezdem kicsit a kellelénél jobban megkedvelni Dylant. A házat eladásra kínáltam, ahol 12 évig éltem, és találtunk is rá vevőt elég hamar. Kipakoltuk a házat, Alfredék mindenben segítettek. Már csak egy-két dolgom maradt, amit be kellett doboznom, ezért átmentem összepakolni az utolsó dobozokat. A sok apró dolog után már csak a tv maradt. Nem tudom, miért, de bepakcsoltam. A hírek mentek:

- Legfrissebb híreink! A hetekkel ezelőtt elfogott házaspár, Karen és Josh Herbert megszöktek a börtönből. Aki látja a képen látható két személyt, kérjük, azonnal jelezze a hatóságoknak. Lopás, csalás és emberölés vádja miatt tartóztatták le őket, a büntetésüket tovább súlyosbítja, hogy megszöktek.

Megfagyott bennem a vér. Megszöktek...de mégis hogyan? Vajon hol lehetnek? Szólnom kellene Robinsonéknak, veszélyben lehetnek. Csapot-papot otthagytam, és egyből hozzájuk rohantam. A házba beérve véres padló fogadott. Hirtelen egy éles csapást éreztem hátulról, és a földre zuhantam arccal előre. Kezemmel a fejemhez nyúltam... vért láttam. Egyre inkább gyengeség lett úrrá rajtam. Nem bírtam magam tartani, hátrafordultam és bár már homályosan, de még utoljára láttam Karen és Josh arcát. Balra fordulva Dylan feküdt a földön, hatalmas vértócsával körülötte. Szemeimre mázsás súly nehezedett, nem bírtam és nem is akartam nyitva tartani a szemeim. Hagytam, hogy magával vigyen a fájdalom, és lecsuktam a szemeim, ezzel az örök nyugalmat hittem, hogy megtalálom, és engedtem, hogy elsötétüljön még egyszer és utoljára.

Kadás diákok tollából Erki Lara: Kada

Csupán négy betű,
mégis annyi lelkű.
Megannyi emléket,
a szívünkbe éget.

Mikor az ajtón belépek,
barátaimnak rögtön mesélek.
Portás bácsi szeretettel fogad,
majd ezután faliújsághoz vezet utad.

Tanáraink sokat gondoskodnak,
segítik a diákokat, kik álmodoznak.
Büfés nénink mindig szorgoskodik,
finom teája után senki sem szomorkodik.

Az aulában mindig jó a hangulat,
órák után gyakran hallani a hangunkat.
Sokszor sietni kell az emeletre,
nem járnál jól, ha a tanárnő keresne.

Mikor meghallom, hogy Kada-kör,
a menekülhetnék azért rámtör.
Majd mikor végzünk, irány az öltöző,
ilyenkor a lányok hangja olykor fecsegő.

Gépíráson nagyon tudni kell,
levelet írni diákoknak, bizony tudni kell.
Néha bosszantó, hogy csak egy apró hiba,
keltezés után pontot ne feledd, mert az tragédia.

Ez a hely nem csupán egy iskola,
megtanít minket megannyi dologra.
Mondhatom, egy család vagyunk mi,
ez a hely, bátran mondhatom, egyedi.

Szeretünk, tanítunk, nevetünk, néha kicsit pityergünk,
ez a Kada, ezek vagyunk MI!

Kadás diákok tollából Bartek Viktória: Évszakok

Szeptember 1. (ősz)

Éjjel egy fikarcnyit sem tudott aludni, minden bizonytalanság az izgalom miatt. Ennek ellenére, vagy éppen ezért egyáltalán nem volt fáradt. Ahogy felszállt a buszra, meg is találta magának a tökéletes helyet a jármű elejében, az ablak mellett. Miután az utolsó utas is jegyet váltott, útnak is indultak. Ahogy Hanga azon gondolkozott, hogy milyen lesz újra nekiveselkedni a tanévnek, azonnal görcsbe rándult a gyomra. Mivel nem akarta, hogy teljesen eluralkodjon rajta a stressz, feltette a fejhallgatóját, és a zenébe menekült. Ahogy a dallam szólt a fejében, ő csak nézte a kora őszi-késő nyári tájat. A vakítóan sugárzó napot, a fákat, amelyek már elkezdték lehullatni a leveleiket. Miközben így ült csendesen, az járt a fejében, hogy végül is minden vég valami újnak a kezdete. A nyár szép volt, jó volt, de Hanga már amúgy is várta, hogy újra belecsepjen valami rendszeres dologba. Ahogy beértek a városba, mindenhol ünneplőben serteptertelő diákokat látott. Aztán hirtelen eszébe jutott, hogy ő is egy ilyen diák, és nem volna rossz leszállni a buszról, még mielőtt az elhajt az intézmény kapuja előtt. A gyaloglás jó a stressz ellen, a beírás késésért már kevésbé. Ahogy leszállt a buszról, meg is látta az osztálytársait az épület előtt, amint egy kisebb csoportot alkotva vidáman beszélgetnek. Hanga akaratlanul is elmosolyodott, és csatlakozott a társasághoz.

December 18. (tél)

Hanga idegesen vágta le magát a legközelebbi szabad ülésre, egy csomó szatyorról megapakolva, csuromvizesen. Egyszerűen imádta a telet: a non-stop hideget, a csúszós járdákat, a valaha hónapok óta csúfolt latyakról nem is beszélve. Persze ma kellett elmennie ajándékokat venni, a suli utolsó tanítási napján a szünet előtt, amikor Magyarország diákjainak 90%-a a bevásárlóközpontban mulatja az idejét. Ők nyilván ráérnek, Hangaval ellentétben. Neki el kellett érnie a buszt, ezért másfél órája maradt a vásárlásra. A nagy sietségében össze is ütközött egy sráccal, aki ráöntötte az üdítőjét. Egy kölcsönös bocsánatkérés után Hanga elviharzott az étterem szintjéről. Most, a buszon zötykölődve nem bírt másra gondolni, csakis arra, hogy miért is övezi ekkora felhajtás ezt az egész karácsonyi időszakot. Már mindenszentek után egy nappal minden áruház a karácsonyi kínálatukat reklámozta, teljesen kiölve az emberekből az ünnepi hangulatot. Pont a lényeg veszik el: szeressük egymást, ez lenne a karácsony mozgatórugója. Most viszont mindenki siet, mert:

-Mi lesz, ha nem készül el a halászlé időben? Mit tálalok ünnepi ebédként, az abroszt?

-Még Juli ajándékát sem csomagoltam be, Petiét pedig meg sem vettem!

Hanga kinézett az ablakon át a hamisítatlan, karácsonyi díszekkel körbeölelt téli világra. Elege volt az egészből, kezdte úgy érezni, hogy ennek az évnek sosem lesz vége. Másra sem vágyott jobban, csak hogy otthon legyen, és megigyon egy bögre forrócsokoládét a családja társaságában. Elvégre erről szól az ünnep, nem?

Április 14. (tavasz)

-Láttad volna magad kívülről! Olyan fejet vágtál, mintha Szabi azzal a kölnivel készülne megölni. – nevetett megállás nélkül Lea. Éppen a suliban rendezett húsvéti programsorozatról volt szó, pontosabban a locsolkodásról.

-Gondolhatod! – nézett rá hitetlenkedve Hanga. – Allergiás vagyok a rózsára! Ha meglocsol azzal a kölnivel, a húsvétot a sürgősségin töltöm.

-Tudom, tudom, bocsi! – vigyorgott még mindig Lea. Hanga mosolyogva megforgatta a szemét. Az idő most már újra gyönyörű volt, a lány legnagyobb örömére. Bárki mondjon bármit, az időjárás igenis befolyásolja az ember hangulatát. Boldogan nézett ki a busz ablakán a napsütötte szántóföldekre, gyümölcsösökre és az út mentén a házak előtt itt-ott magányosan álló cseresznyefákra. A természet csak úgy virágzott, a pár nappal ezelőtti szélvihar nyomai meg sem látszódtak már. Az emlék hatására gombóc nőtt Hanga torkában. Egy csomó fát kitekert az orkán erejű szél, köztük az udvarukon álló régi jegenyefák egyikét is, ami a szomszéd melléképületére zuhant, ahol a nagymama lakott. Szerencsére komolyabb baj nem történt, de a nénit kórházban tartották agyrázkódása és váltórése miatt. Hangát megkönnyebbüléssel töltötte el, ahogy eszébe jutott Irma néni, amint válaszolt arra, hogyan is érzi magát:

- Kincsem, éltem én már át ennél százszor rosszabbat is, majd valahogy kibírom. Bár a helyetekben legközelebb jobban átgondolnám, milyen fát is ültetek a kertembe. Na meg hogy mennyire ártalmas az a drága szomszédokra.

Hanga már tette volna fel a fejhallgatóját, mikor Lea megkocogtatta a vállát:

-Ezt nézd! – mutatott egy videót a telefonján a lánynak. Az út maradék részében tovább beszélgettek, majd mosolyogva köszöntek el egymástól a buszról leszállva.

Június 20. (nyár)

Hanga keserédes mosollyal bámult ki a kocsijuk ablakán. Az évváró napján be tudtak érte jönni a szülei, így eme jeles alkalomból nélkülöznie kellett a tömegközlekedés komfortját. Habár ezt nagyon sajnálta, a hangulata mégsem ennek volt köszönhető. Miközben halkán szólt a rádió, Hanga több mindenben is gondolkodott. Irma nénit már szerencsére rég kiengedték a kórházból, pont tegnap látta Hanga őt, amint locsolja a veteményest. Ennek nagyon is örült, úgy, ahogy a bizonyítványának is, ami egészen szép lett. Az osztálytársaival vidáman váltak el egymástól, megbeszélték, hogy mindeképpen találkozni majd a szünetben. A pipacsokkal tarkított tájat nézve Hangát átjárta a nyugalom és az izgalom keveréke. Azt gondolná az ember, hogy ez a két érzés teljesen ellentétes, pedig nem: két külön elemként egy kerek egészet alkotnak. Ezt a furcsa kettőst koronázta meg egy leheletnyi szomorúság. A tanévnyitó napján a lány álmában sem gondolta volna, hogy ilyen gyorsan véget ér, ami épphogy elkezdődött. Voltak hullámvölgyek, mint ahogy mindig lesznek is, de ezeken átlendülve olyan élményt tudhatunk magunkénak, ami örökké a miénk marad. Hanga nem kesergett tovább, eszébe jutott az, ami azon a szeptember elsejei reggelen is, csak már teljesen máshogy látta a jelentését: minden vég valami újnak a kezdete.

VÉGE

Iskolánk létesítését – Kada Elek polgármester kezdeményezésére –
a városi törvényhatóság 1909. július 31-i közgyűlése
határozattal mondta ki.

Ezt a határozatot a BM 148.111909. számú rendeletével jóváhagyta.
Az iskola 1910. szeptember 1-jén nyílt meg.

Kada Elek polgármester: 1897-1913

Az évkönyvet kiadja:

a Kecskeméti SZC
Kada Elek Technikum

Felelős kiadó: Körmöczi Bulcsú

Szerkesztette:

Akócsiné Patkós Erzsébet

Lektorálta:

Horváth Róbert,

Hirman Judit, Pappné Sziklahegyi Éva

Nyomdai munkálatok:

Print 2000 Nyomda

Kecskemét, 2022

